

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ رَبِّ نَحْمُ بِكَ

سُبْحَانَكَ يَا غَفَّارُ يَا بَنَّاكَ كَرِيمًا

يَا حَاجِبَ كَرِيمٍ دَارٍ دَارِ فِي كُلِّ كَيْفٍ نَوَّارٍ

عَالِمٍ كُلِّ أَرٍ مَهْ نِيْعَانُ مَهْ شِكَا رٍ

لَجْدُ صَبَّةٍ بِنِ لَيْسَ كَيْفٍ لَيْسَ دَارٍ

لَا سَلَامُ لَكْفَارٍ فَادِ حَكِيمٍ اتِّسَارٍ

لِسُوْحَمَانِ نُوْرٍ دَارٍ وَاتِّمَّ كَرْدَا رٍ

بَيْنَهُمَا كَرِيمٍ مَهْ كَارٍ فَادِ حَكِيمٍ سَفَا رٍ

مَهْ تَعْرِصِمِ رَهْمِي فَادِ فِي كُلِّ شَا رٍ

نُوْفُقُ نُوْرٍ سَفَا رٍ مَهْ جَلْدُ صَبَّةٍ سَفَا رٍ

صاحبه وکاتبه محمد بن ابراهيم فقد وفت و التوثيقه بيد الوارث

insititut kurde de paris

۱
لم کیان دار که در کینه نور دار لبو همون
بیستونابن فرمان حق بینار بنظیر طاق
سمیع بصیر فرد طلق تدبیر لطفل تا جوان
بیرت و سلطان وزیر لاسنیا لانا
امیر لبو همون نور دست گیر دست گیر
کور لاریق بو مار سور نور دهنده ماه
خور عالم بستر صدور بو کونه کاران غفور
غفور کنه کاران شفا در بیادان دست
گیر بیادان نور کار ساز کاران بحسب جبار
مایدان دور بی لاکر ناران لاکر ناران

بیم

(۱) قادر رشید

۲
بیم بدور یا عزیز یا غفور یا شاد یا لبور
عالم بر قصور بو کونه کاران غفور لعیب و عس دور
دور لعیب و عجل هم فتوح بیدل هم بنار لم یزل
هم اخراج اول ذات فعلت بجل کس ناگزیده اجل
تایم قادر رشید یا ولایتی حیده فقال یا یارید
نور حاصل کر بو مراد و بیست هزار اراده نفع لبو کس نادا
نفع نادا بو کس هر نور نیز فریاد رس و بخیر بعیب
بیم کاران کلاما کیو لعیب خالق عالم صفر بیع مدانا
بیت کاران اسلام پاک امین کاران کاران
طریق لرزین بار رب العالمین هر دین هر دین
و نام بنون لعان لکنو یادون بیاد اور فان سید

ع

دینار و دینار با مکان خلق ندر ارض آسمان جری بود
 در زمان شرق غرب کون مکان بوسول است جان
 و کون بیوم مثال لعاب دنام دارد نوری بنی پاک جان
 خلق قبل کمال است بنس صد نوسه چهار بار بوسول
 نه ارض بونه سما بود نه آسمان نه هوا بود نه زمین مشرف بود
 دینا بود نه انوار بونه ماه بود نه آرد در هر سطح بود
 نه لوله بونه قلم بود نه کعبه نه صرم بود نه بیر نه زمین بود
 نه بیسج بنایم بود نه آرد در هر کرم بود نه کوه بونه کرم
 رخ بونه گاه نه عالی بود نه جان بی جان بود نه نوری
 لغز بخوبی بود نه آرد در هر بنی بود نه زمین نه ماه خور بود
 نه خلق ندر عالم بود نه آرد در هر بنی بود بار دانای کرم گاه

کار دینار

دینار و دینار خوار است روز لیل نماز
 شرق غرب بر تبار هر چه چیده بکار بود خوار
 بویزه نامورا آسمان منوره سنار و شمس خور
 در ناگرد مقداره کیور لیکردن لنگر فرمود است
 عیاره آتیکر بفایده الم بخصوالادهن معمارا
 والجبلا اذ ناداه ارض آسمان خالص علم ما یکت
 اعلی کلام بخور فرمود کلام بنس روز کرد تمام
 خلق الاموت والادهن سنه ایام و کرم بینو
 کفار و کلام دنام دارد روز که موسی ناز دارد
 لرپ خور کرد بسیار خایق لیل نماز عالم کلا
 از زمان تو الهی تو صم رهنما صفتی عطار

۶
غنا فرجه خنجره لایق مودن هر لکنه فوضار
دار جواب رت جبار فرموله ناز دار ناپ
بوسه بنار هم قسم بو تو کردین فرموله خنجره
ناد کر لایه پیمه فرموله در کلاش اذی آب کلاش
زور کینه نایم صفت کینه بو تو بینم دبیر دینام
لازل رزق اعوان اجل بو محمد مرسله جدید بنود
غیر دجانان و فرشته او فرید ندیم بو دعبا یک زور
ژر بو بیعد دعرد بو دور بو لفظ شرف فایق
یسونار بو فلفله ناصوت فر نیکر بجبار
فرموله فایق عظیم از فرید فر ندیم رزق تو بیدیم

لتر

۷
لتر سوت جبار هر روز د نیکه د خوار هر که د
نکته لید بو کم هتا هفت روز هفت شو اذ نیکه د
کرد لدم هر که با یقینت دیکش اهنه حسرت
بوسه کونا د کرت لو باش یک جبار د نیکه مابو
لدیوار صفت لا کر نه دزاره فایق صحه اکبر د کلر کنه
اکفر رو د لفا لب صودر دینا زینر ملکه مان
تخلایا صود بطان ویران تا هل هزار سال بهاش
اودم بقول خلق ندر هفت هزار مهلوان نوار
دانر عر روز کار لوان شان کر تیان فراره ه
دور از ریا را بودار سه کس باون کنه کاره

عذایان بونا نه خواره فامون عام بون گرفتار و تنگ
 دران او تخت نشا و فرمود فار در چون ربت تو کن
 فیکو کلاته اها کلا الا وجهه له اطم و الیه ترجعون
 دنیا زیر ملک ما فقط ماهور بجان و کمان ناس
 هزار سال بهاسن هینک با ملک خلقا ندر جان بجان
 لا کتر بید فان بوقصم کرد اسبنا کلام ربت جبار
 و خلق اطاعت فر ما ریچ فر نایه فایق فرد قیوم
 لفظ کدرش کرد معلوم و اطاعت خلقنا فر نایه اتوم
 خایق ارض انما ارضیک نال دست وان هیند معور
 بو آودان حکم دکیلا لربا و این کردنه دخل وان
 بر برابر کیوان لو باش با بر سجا کردیان کنه

عصیان

عصیان لا رغب کردن نهاده دنیا زیر ملک ما
 فقط ماهور بجان ویران ناله هزار سال او جا
 خایق منین لایق کرد سپید ان فایق بشا
 فرطین او جا کرد مقدره اراد کرد حیز البشرا
 روز نادم مستقر چنک آب قره ککر دادم لو باش
 حصار کرده دلواش مخلوق لوان کونه پاش
 لیا نوباش کون ولر با شمار بعدد با مر صراعه
 و کشته کشته کشته سه روایت بون اضرا
 یا هر جور کون لربا خوار یا هر دو بون نامدار
 یا برست دو بون با زمار با سلام بکف ره پاش
 آدم کبوشین صاحب تدبیر تدریسی لوانی بولیش

عصیان

بها شد در کلمات نوزده صبر و فاء فتوحه بها که
 بود که در روز نوزدهم پیمان سال با زمار نوزدهم بنیو
 دعوا کاره لکلام نام بکاره بر مسلمان بنون او جاره
 فرموده است علامه در حق وان کلام ماه فاضله
 الف سنة الا فاضله عامه بفساد دو کسی با زبان
 نواذعت الزاره بر مسلمان بنون او جاره نوبان شهر
 بگریه زاره لا تدع الاله و در کلام فریاد و بار
 گشته لغز غفور استیک کرد مشهور فاذا جاء امرنا
 و غارا استور هالین فرد سبحان دعار قبول کرده در
 زمان لبور بنار در نظر فاد بهانکه بود که ایشان
 چل کز کوه سر حیا اولاد نوزدهم کسی که
 زمان

اوساخ عام یا فیس یا بر فرد فریاد اس لبیان و یا
 ش که من کیا هزاره لکلام لکفار تا کثیر روز کار
 اینها در وقت ز صد نوبت هزاره هر یک و دیگر
 را بوار سه صد مسیزده نفر جمود در نامور
 حاجه کتبت و فز بود عفا فقه و جزه بواسطه نامان
 هر چه بنویسند عذاب حق نام نر کید پسر ار برادر بندر
 نیت سودا در بر حیت پیغمبر عذاب میان نهان سر
 بود از عرش یک جهت یک دین بن و کرد
 خلیل بیفای بن لاجب الا فلیح اد فای عا
 بدین لاین کرد بیعت و ما لا اله الا الله
 الجوع

با مرفان بجان ^{۱۴} درین سر در و در ^{۱۴} کلان علیا قبا
 وقت ساعت دین وقت ^{۱۴} مدینه عن نایب قبط
 کلانین فائقه الموت ^{۱۴} هر که در قریح زین مردن
 بود ^{۱۴} در دین شایین ^{۱۴} در بر کر بقل کما ^{۱۴} میزند بکر
 یونان ^{۱۴} شب روز نیر فال ^{۱۴} طایر ذوا جلا ^{۱۴} معلوم
 خنک بیکان ^{۱۴} هر چه سین دوسهال ^{۱۴} خنک جوو
 هر زین نان ^{۱۴} هر سفر در دج جان ^{۱۴} بزانت فایف به
 بیست ^{۱۴} عزرا سوا کرد ^{۱۴} مسکت ^{۱۴} البر جیه ملت ^{۱۴} اسر
 جیه کین نزار ^{۱۴} چه هر چه ^{۱۴} لوکار ^{۱۴} عزرا سوا کرد گفتار
 کنت ^{۱۴} دیم نرس ^{۱۴} جوان ^{۱۴} صاف در ^{۱۴} هر یک بود دیگر
 در

در هر کس خفا رفتن ^{۱۷} کر ^{۱۷} فر مور کار ^{۱۷} فرم از بیگدینیم
 هر زین لبستیم ^{۱۷} عی با فر دینیم ^{۱۷} فر مور کر مطلق بنو
 نیم ^{۱۷} خنوقات ^{۱۷} در مینیم ^{۱۷} فر مور کر به بیست بنو
 ش ^{۱۷} کیوان ^{۱۷} دارم ^{۱۷} هاکم ^{۱۷} کریم ^{۱۷} دارم ^{۱۷} هاکم ^{۱۷} بیجو مکانم
 فایق ^{۱۷} کل ^{۱۷} اینیم ^{۱۷} بهمور آن ^{۱۷} دنایم ^{۱۷} بهمور آن
 خیرم ^{۱۷} راسته ^{۱۷} بیغاد ^{۱۷} بعیرم ^{۱۷} فلا ^{۱۷} جنت ^{۱۷} نام ^{۱۷} بعیرم
 در ^{۱۷} بیکیم ^{۱۷} بزود ^{۱۷} به ^{۱۷} جود ^{۱۷} شو ^{۱۷} جود ^{۱۷} فرمان
 با ^{۱۷} بیکیم ^{۱۷} برون ^{۱۷} بیکیم ^{۱۷} هاد ^{۱۷} با ^{۱۷} میر ^{۱۷} قادر
 نایب ^{۱۷} بیا ^{۱۷} اف ^{۱۷} هر که ^{۱۷} دین ^{۱۷} اخ ^{۱۷} بو ^{۱۷} دکا ^{۱۷} بانگ
 دار ^{۱۷} فلا ^{۱۷} کس ^{۱۷} نموده ^{۱۷} اظهار ^{۱۷} وای ^{۱۷} دار ^{۱۷} فلا ^{۱۷} کس ^{۱۷} غا

۱۷

در عجب **محمد** العرش مقرب **اوان** ماون
 (دیده طلب) خالق اوان در مین **هر** لایع
 بهلین **ناب** فطاکس **عین** طله **جنت** ان
 الا در مین شیطان **اد** شیطان **ناب** کار
 دکن لاگرونار **رد** گوون **بیک** هار **نایه** طلب
 ظفر **فان** فاف او بر او بر **هد** او حید کر
 در حینه کل **ان** پیغمبر **بانگ** دکن او جاد **لدن** بنور
 طاعت کار **لبودن** ناب **رز** کار **دوره** در هر
 حید کر دینه در زور **بیر** با **مملک** قدیر **هم**
 اعظم **دکا** **بیر** اویش **بوست** دان **دینه** کیر **نایه**
 لدن

لدن کا هو **هر** **نایه** **عین** **الان** عزرا **مملک**
 فرمود **فایق** **خیر** **لدین** **خوار** **دبو** **نیر** **هم**
 بهلست **لر** **مملک** **یر** **روح** **کث** **ون** **کلک** **لبیت**
 نمیشد **جست** **چنگ** **چن** **ان** **مملک** **روح**
 کیش **طاف** **جوش** **باد** **شاه** **امر** **کر** **دوار** **کوست**
 او جان **نوبت** **کیم** **خون** **عزرا** **مملک** **نظام** **ان**
شکار **دیر** **زحمتان** **براه** **حسرتان** **دن** **نایه**
بچه **بذمت** **توصد** **کر** **زاین** **بنام** **روح** **کیش**
و **بدا** **کیم** **زحمت** **ند** **بذات** **با** **کر** **صبار** **کریم**
دان **یم** **لوکار** **کیم** **ند** **از** **ان** **مملک** **میر** **لیک**

پیرانو پهلویک حن و کوشو لیک نفا
 پیدر در قلع بو فرمان با مرخدر بو معلم
 قبض اوج بو دنیا زیر ملکه جان دینج چون
 بطل ویران تا هر سال بهش هر سال مقدر
 اوجاد کا خیزد از آمد کانه با هر صر او با و
 بهاش در سنا کو ناسی ناسی در صدار هر کو
 آشی در کو آشی طزدش ارض ایجا دینه بو
 نه طردینج نه بنجام نه درش و شکار حیال کا
 المهن المنفوش هر کو آشی کر مردا دشت
 چیا و کیو بردا دیکا بشوز بگردا با مر با شکر
 سجا

بجا اوجاد بار باران هر شبع منزان با
 او غلیظه و کوشوش با مر نانا را حد ارض
 ادر داقوش قوت دوا لراره هر و کینه
 کنکه سر سعدان دینه دره سر در دینه
 سعدان عالمان دیا خبردان یاشن کج سر کوران
 فرمودن با غنار دکانه بانک لماره کوا
 مرد لونه بون سردار کوانت اسلام کفار کوا
 نین و فرودیش مرد لونه بو خوش بهی
 او حکم بکن بشی او ارض و با معتبر امن
 کردم مقدر حکم عدو ابو سر بهنا دینا دینا بو

مرد و ناز تیدا بو هر کس بو طور دعوا بوه نزد
 دد کیوت از دژیم فرعون د کیوت از قوم
 شد آد کیوازمقیم مال خراب در خیم
 هند عاقربون سلیم جاکر بکین استغفرا
 کعظیم زور کار دوان و ماشفون بون
 سزاکای الذیبه کتیم نزعونه کوانین مالی
 به بنیات سار و فونکر قلات عتقار صاحب
 دعات عتقار صاحب حمت امر کار بون
 دیوان ذوق زینت ذوق زینت دیوان
 زمره موسفرد سبلان ترتیب نور دارکان
 بوان بون عقل ایچ عدل نسق میزان
 ناز

نازین نوجوان کوانین بوان نمان
 کوان بهلونه بهرین صاحب قوا ظفر
 کور کراف بر خطه جوابه او سپر یک
 لوان نمان کیر چندر خوشتران لوکار
 زینت خوش عصاره لکرتش بر دار
 جفا هر دو لوکار یک لوان ام جاره
 فرمود شاه کرم داره مخلوق دعا کار کوا
 لفقلم خور کرد اماره لیتا
 املاک الله الواحد القهار لاش کعبه
 لیسع از برادر ام دنیا و دنیا کسر و کور
 بهانه در کور بکر و عاقبتی و ما امره

الاكلح البقره بامر كرد كار و كواد باران
 باره لاف در ده جاره در دين اعصار دائل
 نازينه عزرائيل و زينه ابراهيم ابراهيم
 دینه حضور بامر شاه منصور **فلاذنف** في
 لصوره كديان في صور ارواح بز و **نور**
 لبوقير و منصور كنه صور بويان بفار
 در **جان** ارواح دين و كلوان باكر و **حضور**
 بر قبيل بر جوان منصور بفرمان شاه كبر
 رود جاران ديشه بر ديشه بر رود او جاره
 فقيرى جزازاد او سفار در دارا پيش
 دست ادب و در اناس سكار فرور
 فان

خالق غفار روز لايمان بنيمه ضاير كرم
 اكر دناره لبوقير كنه كار هر روز ديشه دياره
 هر كس بمقدار سلامت خود ديشه خواره
 هر صفت كفار به جواب به پياره كو كياره
 بن سردار لامر حيا بهم انم لصال النار
 و احلوا قد سم دار البوار جهنم **صلي** و **نافس**
 القار اوصاب رز بده اوصاب او عدد
نفس و **نفس** و **نفس** و **نفس** و **نفس** و **نفس**
 هزار حسرتان داد خواران اور شوت خورن **نفس**
 هنك صوم صلات سبب بواجبات دور

نای لافان **خ** لاف فریبی **ن** لنگه فرمو
 در صف وان **س** سراسیمه **م** مفران **ه** هندی درون
 به ایما **م** مستحق **ج** جیمان **د** دزون **م** مای **ب** بیما **ا** او خالی
 به نظیر **ف** فرسور **ل** لقرآن **ک** کبیر **ی** یصلو **خ** خانی **ا** استغیر
 هندی کردین **پ** پر عذاب **ک** کزلان **د** در جواب **ن** نای
 بحر **س** سزاب **ه** هندی **ن** نکر **م** مین **ر** ران **د** دین **ن** نابکار
 بزلفایان **د** دکن **ب** بدار **ا** اولوز **ب** بودن **ن** نازدار
 چیان **ل** لسان **ن** نثار **ه** هندی **د** دین **ز** زینا **ک** کار
 اعطای **د** دین **ب** بدار **پ** پیروزی **ب** صنعا **ک** کار
 هندی کردین **د** دینه **د** در **ز** زبان **پ** پشت **س** سر
 او **س** عالم **د** مظلوم **ه** هندی **ک** کیش **ب** با **م** مرا **ک** کبر **د** دست

دست **ل** لینه **د** دینه **د** در **م** مستویان **د** د **ب** بشر **ا** او
 بیون **ز** زکات **ن** نذر **ل** لو **پ** پاش **ب** با **م** مرا **ک** کبر
 او **م** ماون **ا** ابر **د** در **م** مز **ک** کنین **ن** نای **ب** بیکر
 یوان **ر** رون **د** د **م** مشر **ا** او **پ** پیش **م** مردن **ب** بوصول
 مردن **ب** بتو **ب** قبول **ل** لغیا **ن** نای **ن** نملون
 مشر **م** میزان **ک** کبر **ب** بش **د** در **ک** کین **خ** خیز **ن** نای **ب** بیکر
 پیش **ب** بیکر **د** دانه **ک** کندم **ب** بفر **ح** ح **د** د **م** مشغال
 ذر **م** مین **خ** خیز **ن** نای **م** مین **م** مشغال **ذ** ذره
 خیر **ا** ایره **د** در **م** مشغال **ذ** ذره **ن** نای **ا** ایره **ه** هندی **ک** کیش
 مز **ک** کنین **ل** لوان **ل** لار **خ** خیر **ن** نای **ن** نکران **ن** نای

بپند بکشند بر کبره من کینیا پیچه کبیره خیر و
 شریان بران بره بپند کیش دین ناله کیش کن
 هیجان پشون لکا میشن خیزان هر دو کله بان میشن
 با بر دانا کرد کاره فاضل عام ارواح داره
 و ما اوجاره دینه مشر است طوفند ز دکن قصه
 هر که دفتر بدست هفت خیر از فرین کراچه خور
 دینج نادر هر جا دینج ان با حاله دانه بنا
 سن چند کرایه پیش است الله دکانه دارها
 شاهان کاش دکانه او دفتر زینیه اعفان
 دین بپند بپند لانت نانا امیده لوش اعفان

دین

دین بپند بپند لانت نانا امیده لوش اعفان
 دین بپند بپند لانت نانا امیده لوش اعفان
 ار جلم لاله با بصره ان لور دینه ضوار
 نفس بپند بپند بپند بپند بپند بپند
 اوشه غفوره ملائکت دان دستور صبرتم دین
 ظهوره بپند بپند بپند بپند بپند بپند
 دین بپند بپند بپند بپند بپند بپند
 بپند بپند بپند بپند بپند بپند
 لبر خوف ز سدره جود دکن لبر صحنج دکن
 بسیار او کینه برداره دلیر بپند او جاززه

بیان دین جو ذکر کفار • لرینو محمد کرد
 اظهار • خدیج ذکر دینار • گوادلیح او کفار
 چند دین با محمد • دار فرمود خلیف اکبر
 ملائکت حضور • چون طلبت پیغمبر • ملا
 کنت لوجیه • دهرسن لارینه • مرقد نبی
 ارشداد واجزه • برتند بار صرصر • طوم نین
 آگاؤخر با مرشاه غفور • له جیکه دیش
 نور • لوجیه بر آرد • کلود مرغانه • در زمین
 سجده برده بر جویش دست اکبر • او محمد
 کتار • لیس خلیف جبار • ذکر و کعبه
 دوباره

دوباره • بواسطت کنه کار • رحمت دکل
 بن او جاره • ناکرن بر اگر ناره • جنتم باور
 دکاه • انان نترم شکم • بر تاب من تا کاه
 فرمود خلیف غفور • رویان نه لودار کرده
 و کصیایان بن سئور • فرمود خلیف و تاب
 و نایقان دا جواب • جنتم آور تا • لیبو
 کنه کار • هر که بجهدار • دج بینج او جاره
 نایب رشکار • فرمود خلیف معین • کلکام
 نعی • او اسلام او کفار • هر صیه بگر قرار
 فرمود خلیف بنیانت • رایان کیش بو مراد

اد جابو اعشفاوه هندی که دین بر خندید
 دهن با مر رتیه نازان مر اچیه هندی کش
 بر د کوبه فریان با مر اتمه دهن که بر ب هوا
 هندی کشی که مرد خوشتر هندی که بگوش
 بخت هندی کشی ثبات بلز ماباته کنته گاه
 لسه پر در دهنه خواه سسزار سان باز ماره
 بکیم صر آکر لهر اچیه در لغزای تانه در
 هو در لغزای بسیار جواچه در زم سو جاچه
 جکی در بابکان و نام بستون لغزان هر
 دلین دار اچیان دار اچیان لویه عالم در
 لوا

لویه او لید کنته غنیه کزبان شو
 ست تانه در مخفورند منوره با کرد در
 دین یکر کایک در لوبندر و نام بستون
 خرد پید لیس حوض کولر کانه او دلین همه
 ان دهنه برده نیک لید خوانوه کفار دیا
 نوه او جاره لیا ن دهنه مردار رون دهن
 دگر در ز با بنیه تین رور با ورن سوز
 دگر کولر شکور مرکز مخفوز نین
 بو صویان بو صا مز کیم حور لوان زمان
 دین لطلب صیوان دین صیوانان

دینم بیکر د عزیزت تحفوارند بجای سبب
 هر چندان یک نفسیت هر یک نفسیت جلالت
 همو فلان بن فلان شاد در باغ گلان بی باغ
 گلان سر کشند در هر در گلان خوشتر
 شوق ذوق بهشتی هم بهشتی هر طعاما
 به استراود و اما لا یضمان الغد و لا تأتم
 الا قبلا سلاما لایا پیدا بند لغو سخن هر
 سیر کیف همی و فیما ما فتنیه الا نفس
 و تلذذ الاعین بهشتی هر طعاما لکانا
 و اما بوات خیر الانا ما بهشتی چیک حقم

بزیستو بزوق لیسو کرد دین لف طیرک
 نیز خوشی هر صد سال بر و اسران ملک
 ان نکرنا چینه دره با مردان دوا جلالت
 هر دلت بکانت خیال بوت حاصل در در خان
 دنیا دران بواحد بهشت هر بودا بد سبب
 بنور محبت یارب تکرر همان دنا در سیر
 هر غم نقصان کریم ناز در موت فتح عالم
 در دو وصف نوتانیه فیض یارب شو بهمنی
 بش زفات کوسیده امام القبلتین
 چونکه مندم کو بیوفون بویت ام رسول
 و حایم بکر قبول بن وفون احدیک بنور محمد

خدا که طود از نکل پس از شیخ احمد کور
و در جمیع امت بسوختن شاد بگردن آه
باز آن ایام عالم عاقبت فوری بنام

باز آن ایام عالم عاقبت فوری بنام
کاشف توینم شایع بودیم
فردرم بوییم زفا و اهل بیوم که بر او
بگردد و این را بشکستند تا در

د کفزدل پسرنا را بر بار عصیان بوییم بازم
رو سیاه در فرام من بر بوییم الحظ
منه بر بوییم الحظ نام در کف با من بوییم
واجب بوییم نام نامین بوییم
نامین بوییم نوسحات دفتر دینم دوا
رو در چشم بر شایع نامین بوییم
نامین بوییم دینه جنش جسم بوییم
که کز خینه ز نام حق در شیم
نام حق در شیم او نداشتن بهار

دل همیشه انظار اهل عبدا الحظ
آن بوییم فله آوا و در دنیا نوا
شاه در دیش طبع جا و فدیخت

تأیید مت فیه عام دین ملایکه بوسواکم

ربت مجربہ بجا لم تخ فیہ سرر حفظ

نم فیہ سرر زلاست فال فر تک سیت

بیم دبرسن زور بشت کینت

کینت پرستوا کواست مذہب دین کلاست

حشر نینان مفاقت بوم بیان کہ او جنب

بوم بیان کہ رتیر فکر ما فدا ی نوع سبب

من بلیع الله ربی تا خلاصیم لو حشر

تا خلاصیم لو شف ما خردینا عام

کواقت فاهو عام احشرن دشم بر

در حشر

در حشر داد بسن کواقت صف د بسن

یک هزار سال را دوست یمانان پرسن جز

یمانان پرسن حواله دشت محاربه نام

اگر پول زود خانه نامینع هوش خبر

نامینع عیلا به چاره کس کنی نبرد باره

باب لغز نزد ابیزاره او بر شین چتر

او بر کرمان شینه فالوا با برت رهنیا

کواقتش مدینه بود یسنا نای خبر

بویو خبر دانانجه یمانان یک هزار حشره جیما

سوت دل جان قلب یمانان بوز ذوال سمیع نصر

بویو ذوال سمیع لرمانان بر طعیلا بویو باره

چادون یمانان لرمانان به حبیب در حشر

بجای صلیب ریت عالم بعد از آن ما تقدیم

با کله و ادب بنجم دینه خوارش می فرزند

دینه خوارش می مای هر کس صاحب کله

لود میدارد و سیاه است بزبان

دست باران نو داد نیش می پر کنان را دیشین

خیز عقیق نمان دگیش ریت نگر چاد بر

چاود برنا بین از ام چونکه خور فرموده اند

لا تقنوا من رحمة الله هم شفیع پیغمبر

هم شفیع المذنبین لود در دوزخ ^{بلند}

دینه

دینه سراتت بیقبه نامینه هوش خیر

نامینه هوش لوسمانه واجتمه بانگ دانه

کوانه ناریکه القلو ته جا در دانه سفر ^{سیرا}

جسوف میا زهر میرا جید دوزخ زور

باکونا کسیرا فکر میرا جا که بیکیه مخضر

باکونا کسیرا جید زلت دگر در سر تو ملت

بیکه نیت یک بدلت در صراطی دینه بر

دینه برنا در صراط جید اوکی کسانه

تو که قرانت خداست نفع به پیغمبر

شاه فخر به او برعت نم خیزه تا یکی ظلمت
بیم عطا که فخر جنت تعظیله طویشجو

اگر کور زور فخر ابا رطقی کبیرا

حقه شایسته دست کبیرا بیکرا ذکر کرده

کاشن لاز

بر اعلی غافل از وفا کبیرا نمانت
در اندام کاز نمانت اما نمانت

رضافعه

بسیار است که در جنت کبیرا
دافین جنت شود در جنت احباب

در آن غفلت کبیرا
در اسلام بود کبیرا

اگر در جنت کبیرا
اگر کبیرا کبیرا کبیرا

اگر کور فرقه

در وجه جمال اشراف عا جناب
تا که از ما خود بویخ و زاری سرد و حجاب

روم کویخ چهار و لا بیخ نقاب
زین سوال بیخ فطامکره خشم روماب

زانکه روست تلان بو اعینان دور از صواب
محدت که هر ذات نو بود در زمین

نام خود بانام تو داناله لوصر جنتی
شاخه اسپیدان نام حیو ذوال دین

خوشه دان حمید نام نور دان امیر
محدت که هر ذات نو بود در مصلون

از سرور فتنه بان بانو کرده کافرون
از وجود کشت اصفام لاث عین از نکون

نور دینت گریه مشرق مغرب دینار کون
 ظلمت کفر فطانت ارفع کرد بوار و ژردون
 حوالت کوی بر ذات تو بود در زمین
 هم لبور کردی بر صلح هم بشیر هم
 هم شفیق هم شفیع للعباد یوم العید
 یا آله مانکه دار از المله العیر
 اینک رت ارجع بر همه این قدیر
 حوالت کرد نصیب ملت خیر البشر
 سید دینا و دینان کلم مواج
 دار بر در هندک بون بود بونه سجد
 اسئل الله انی انا من المله العیر
 دیدن دیدار یار خوشتر از هر چه بود

بسم الله الرحمن الرحیم
 در بیان سیرت ائمه اطهار علیهم السلام
 در بیان سیرت ائمه اطهار علیهم السلام
 در بیان سیرت ائمه اطهار علیهم السلام

کر...

کریمم در امام باقر از پنج مورد
 که سید عالم بیج در وقت یاری و جود
 صفت یو با صفت کعبی و سید دنیا خود
 از سید عالم بیج در وقت یاری و جود
 که عقلک بهین ناگانه یار دینار کون

در بیان سیرت ائمه اطهار علیهم السلام
 در بیان سیرت ائمه اطهار علیهم السلام
 در بیان سیرت ائمه اطهار علیهم السلام
 در بیان سیرت ائمه اطهار علیهم السلام

تا به بین و اصل حجت شاد بهر حور العیون
 خوششان بار کرد دلار حقونه حواری عدم

در دردی بویایی با نترسند در دم بدم بمرکز امیکه ذلت
 هر کس عقلک بهیج ناکا بودین الفاس
 اولاد کرد که عروس ناخورد بمانند داداش
 تو لکن خون بوبریزاوا بوکلاوا بگردنبا
 نوبایمید و هسا ادا تو محرم درگاه
 یا خدا یما بد پیش از وقت راه جی
 که امید دارند بعضا طالب دین مبین
 زانکه دین است جیفه طبعی کبلا بین
 واجبات حق ادا کن تا بوی مین
 خدمت کن مغرور بدین فقط خلق غافل مبین
 تا لقب تنگدانا ریک مغرب گریزان مبین
 احمد کور پس بجا بود صل یا ز ناله نال نال
 خورشید

خورشید حق تقویین بکادست بهلکرم ملک نال
 خدی بیت مقدور درج سو بکا بهر وصال
 بلکه بار هر چه بکافض جمال نال
 یا آله فزیه بینم جا که اور نونها ل نال
 ولما ایف
 در رخ روشن شر از ماه غمی یا بل زها ج
 دافق در دورنگ نیکن اطلال لیملا ج
 شاه سلف کجا بوسه پات احیای ج
 کنز عطا ران لبور کرد لغت برد با ج
 بون بدایخ دل چو پروانه لپار شمع و سرا ج

تمام
 اینها
 در
 این
 کتاب
 است

معدن الماس در لب منبع آب حیات
 بجه شرم حیا مظهر کل الخفیات
 هم بشیریم نذر مرده در پرده عیانت
 باغ رضارت بنفای سوسن عیانت
 بون به صبح ما تا محمودار مشید عاینت
 حق بنور تو مزین کرد روشن ماه خور
 عشق تو کریم شایسته فایز به لفتنوشتر شور
 خاک اقدام تو کلند بو بنا چشم کو راز
 هم نژاد رشید سگاز کرد خوانت ریزه خور
 طهور آن نیت عین بکم شبیه دعا
 صدر تو حک کرد لکن رشید خف سر
 عشق

عشق تو کرد ز نو آید الفاشقان چند زام صبر
 بهت وجد تو باد لاله از غم خون داد فر
 که نبوبالیند خلقا ند حق زمینم طرز طری
 کوه با بر زد و بنات و نشت ما سبلا نج
 پیش کل مخلوقات نور تو ظاهر کرد احد
 خلق کرد هر صفاش از اول حق آبد ابن
 بود آدم بو بوف الا بنیا نوش بود ولد
 که با کن بواید غیر الذرعه او صمد
 بو بنار بیک کعبه سجده کار اهل ججا
 حیت تو بود یمن و رخت لفتید مسا
 نام خور نام تو مکتوب له لود کرد رود

کور کرد چشم حواریان طایفه نفسی هموا
 رویت حک کرد در دوار جمله در در بید و
 کرد نازل عشق تو از المعراج باء ثانی
 نو فلک تا هفت زمین از نور پاکت ذرات
 دشت کوه بزمین سینه ایام کرد
 صد هزار بیش هزار چهار هزاران نیک مرد
 حوسب تو کرد خلق اردوار جمله در در
 حب تو بو گفت ان اطف پیشی منصور جلالت
 خوشه پیر جیست شومیه کو بغ جار
 زلف خالت لیل بجالت والقی شوا کما
 کنز عطا لان لبور کرد لغت برد با ج
 ۲۰۰

فرود جود کفانه ادیان خوانند ز چند هزار
 مادحت کبک کبوتر عند لب طوطیود راج
 ابتدا ادم لتو بو تولادم بور ظهور رز
 معون شوق کرد فر بور عالم مانع القدر
 حب تو بور بارین گفت بموس کوه طور
 در شور شریف تو حق کرد طلب برده حضور
 تو بر فرق جمله اینها کرد رواج
 اینها در جزو از نور تو کرد اصت س
 نور جدید لولا کلام جیب حب تا س
 هر که از یک شوق تو نصیب حق شناس
 حب تو داد لذت سوسو عیاش کرد خلاص

دین و با او کرد دعوا در بار نفا
 شمسو اعشیر معاچه سید خزاویر
 کرد زیارت تحت فرشت او ^{در} ^{مکه} ^{مکه} ^{مکه}
 نور فرقت و عشق گشت کفر و سراسر کفر
 جبرئیل زده بینا بود در غار حرا
 دین تو کرد بی فای فای فای بودا
 معدن ابرار کنج درویش شمشاد هر لقب
 سید دنیا و دین پیغمبر عالی نصب
 راه فقر خرم پوش نو ظلمت روز شب
 علم و استاد بنو بولختم نوش بود سبب
 چه ذراتی خلق بواز قطره لطف ما

از کائنات

از کائنات عشق و علاقه فای فای فای
 عالم روحانیان شیدا در چون کلمت
 کرد و دائم شاد خوان قدسیان چون بلیت
 چند هزار لفظ مع الله ساکن کنز دلست
 فی بوجور جهان کنز کنیز کرد بو شوا
 بد چون بیفاز موسی عجایب روز کار
 روحانیان خفیه حیات جزو لعل کما
 صوت الهی میجا جان ده چند مرده
 هر لاقون با بخیر جبهه عشاقان هزار
 حبت تو کرد شیخ نیز لقب و ان الای

در پنج ناکه زین روز کارت برده سر
 شود گانت عرش اعدا روین اتق در نظر
 اینج لایق بامال البیم و کر کرد
 یعنی کس حذر بنوازه بار کوبگر
 ابرو بوسه نعلت مانه ملک اتق ضا
 و کت قریش قوم ملعون بزم قنلت سوسیه حوار
 شقیقت یار صدیق هم نشین کنج غار
 ناز الاثین از هماغار بو اشکار
 بیف قمر باسح العنکبوت ما بر سر
 چشم بر خوان آن پینت کتت شبه لیر داغ

ش فیروز جهانم سید فتح الرسول
 پیش بخت سردید عودت شد دجله
 شریا کرد نعلت بسنل ریحان کل کله
 کر نگر تو عاصیان شادار دوار در دوار
 خوار دین زقوم به تربت جم مار اجا
 جده عاشق بخت در تونافا نیوقنا فنا
 ملازم ملی بو عاصیان شت پنا
 مدد ایتمد بنون با شفیق اشفع لنا
 باروا لیه اشادفت اجل مینا و سنا
 طبع ک کور شافت در طوکانت خراب

نو بقیق ذات بدعیب پاک از نقمان برز
 ها کار دراز بر چونکه جنیب اکبر
 ام امین بر حقیم سینه کا فی کوه بر
 پسندایندم که چه نیم لائق ایام بنگر
 در نه با بده ندینت کرد سیاه دل مثل ساج
 خوش بیان در که در ز بر لغات باخت سره
 نوش کرد و جام شراب ز دست شرخون جگر
 کوه خلب حبه نواز کون مکان فی خبر
 کوه رسیده صوت هر کرد لا صوت دیگر
 فایه دل از صعب فغان بر فشق ای بی

یا عظیم

یا عظیم الخلق بعشق او قدیم فی نظیره
 کوه کارم شبه سگ بر در که عظیم کثره
 چونکه ز اینم لازل بوی عیان نور دستگیر
 با شفتت کرنگه نوبهار بچار عبدان و بپیر
 پاک و دین عزت اذف بود نب عظیم دل آما
 نوره ناز جهنم ذوالهیب پر شرر
 عیان بولن که از در هر خوف خط
 شکر دایم حق بنور گفت احد خیر البشر
 که نبوبار نو شفیع المؤمنین از نامور
 عاصیه که دیون فاره طوف اختلا بی

روزگار چو بگفت عزم بود با بوار
 روز که رونم نذر پیش بار که جاگم تار
 دینم ایام برست نفس هوا و دینم بار
 از طایفه بود در پنا بوبره با کیم و خدا
 عندنا عزم کرم به دوام و که رنگ زاب
 بنده فکر فام دکم لم دینم وین غذا رة
 تا بینم به کس و کوشم عالم عیسیان بار
 روز شب ما نکل بدام حده باز جاد و کار
 بوم دینم نفس هوا بلیس ملعون کره
 طاعت بوبره ایام روز که ذنب آه
 ار

آرزو اینها اگر شیت نذر در ارض دشره
 نو کند ریاسه یا چو محمود عنتره
 بینده هر بود عبت لاف بکتر میز نر
 عاقبت هم جفت و کز ارض یک لور کفر
 غزوت بود آخر او آوند طار بود در خانه
 چونکه زانیت رویا در کاه مسکین
 سر نور بهلیند بهار رحمت بین
 بس یوسف بنوخانه بر بفرقت فیس
 بت ایام بگفت بالقرآن والا نین
 روی نبی جان که بالقرآن عفو و المناج

اچو کور بس نو عبدالوردی خدار به بز
خاک راه آستان سید محسن ر به
روز شب بان کوفریا دگر یوزار به
تا دین هر سر او شرط ادا فرمایم
بگه یار بدو از هر بگر شربت کور فرمایم

وله ایف

یا خدا بیچس و کوفی رو طایه دو نیر
پس بدن دگر چند که من غرق بحر خون نیر
غرق بحر سیرانم نفس اگر بی غم
اول در دویرانم حیدر نیی فط نور نیر
نور هفت بی عیوبن کاشف غم کور و بن

نفس

نفس است در عیوبن کس برش مشور نیر
جز د کادل اولیا بی صاف بحق آشنای نیر
هر سر عشق جدا بر حیدر نیی خابو نیر
عاشق عشق اراد کانه با اجداد کا
کار کا اولو و بیاد کا و بکه نفس مفرد نیر
هر کس تا بیو با نام او در کلا و تقام نیر
هر کس کار تمام بر و بکه نفس استو نیر
بش بعضی بود بیع بود بیع ابد نادان نیر
خون مکه زور کنز لایع و بکه روه رخو نیر
رؤی راحت بو او این نزد علم بی نیر

محم با ران جوانی نافرمانی مذکور
 نافرمانی کرد و جفا بوجه جان
 چون خردی ها که خواندند چون سوز
 زار دل یک یک سخن یک یک
 هر دو لقمه بقیه نگار بود در
 قدر حق تو دین تو خواهی زمین
 کسی نکوشد ربت ازین کور طرد
 کوش موابود و عطف بند کرد
 زور که همت داشت لکن نه با کرد
 وان لم یبیر بیانا بفرار لا مکانا
 زوره لطفش چون هر دو نیا عور
 جاه

جاه دیگر منتر از خازنش حاصل
 پیچینه شبه در خانه از نور
 مکن ز نور ما ران منشا در جفا
 پیچینه قلب پاران جا و ما مور
 هر دو طند در دین و سوز
 کوزار کرد زین شهر سمسوز
 در جنگ ناز بر پیزار وار
 پیچینه در دوار و کوه کافور
 هر که زانینست به ما که کتخ سبار نور
 جاه

دم زن بر پیم مفا لا صحبت من شور بن
 ادمو گفت شنودا نرد بر حرف سودا
 کسی و کوفتیز به وجود اعرفی جبار و کور بن
 احمد کور بس نفام با خنر میوشیار تمام
 بیصداد لطف کلام بانا لیا و سنور بن
 ولد ایضا
 دیم رضو لاش دُختره یارِ خوم بادل دور
 دست لیا و دست دم لن و دم شاد و عیش و شاد
 در شور عیشی نشا طبو کیف آهنگر بسا هادیو
 مدته دور خجالت بو نا کهان را بوم لور
 و قیام

دفعه بیدار بوم تکسور و صرا این قفسبو
 تن لرا سیم هو سبولال کمر کو لور
 لال کرد که ذرا یسویان کف ابهار القلوبان
 بع ذر بر در خون جان لته نا امور
 نامور مقصود حاصل کر نیم بایار و اصل
 کون مکان بودی باطل غنچه ذات پر نور
 خایه ای در جان بودم کار و جهان
 روز شب افغان از دلم شبیه کور
 هر کو کو لور لکوران از خونم لویاران
 بکرم جاکر جانان دست و دست یار کور

دست بجان دست یار خوشبگاداغ جفاری
تا بق دنگ تا نه خوار کرده کوش پیش در
پیش او چون تازان دست گیر عادی
وز بیکم خلاصی با بن غیر نوم قط کس
بیز در آخر سوله با طیب حق قبو
خارج خلق از ظهور او فتح معراج نیز در

نیز در واکس ندیواد درو عالم خبر و

خسرو جوان عالم زبده اولاد آدم عام
فایه با شاهان عالم دشمن خوار در نور

از سر اکل

از سر اکل شایم حال نزان مال خرابم
بودر قط دل شایم س عتیک بر او
بر او یار بینیا زه خوشن طاعین نازه
بریم زما ز نازه آن لبوم بهن کور
آن لبوم با یار داد طوم ز حن خسار
هر کس دل بون تا نه خوار کرد کور از جور
هر کس از شعرا چون عدو عصیان گیرا
و کرم ناید کور امانت آن در کور
دار حقیقه طاعت بکم بگردن وقتاعت
سید صاحب شفاعت فکر نفل نوم دور

خاک نغیر بارطه نوری و دیدۀ اعنی
 آنی لدرت ام کونه دینی پیر و ما پیر
 پیر بد فعل خفا لاجبه پیر و لایه
 خورش نلام یکجا لایه از ما دم حیران
 احد کورتن لفا قدامدی یار فریوط قدا
 یک بخوارا یک طلا قدا بی کون بن و همو
 والله ایضا
 دبر پیر و فراقت دل و نالی چون باب
 هم و ابر و میطاقت بند هم بو کباب
 بود برین چو درونم جا و پیرین قلب زبونم
 بون

بون جنونم و زجنونم لیم حرام بون خرد خواب
 خواب خود را کم کرنه رحمة للعالمین ه ه
 روح که بجز حزنیه تا کونایه ام عذاب
 تا کونایه داغ و دردم ناله ناله آه سردم
 به اجر سونام مردم هم در جاسیک شراب
 به کرم کاجر عید سر لو میر مردود کاس
 صاحب جن جنابینیه صاحب
 نابینیه جناب محبوب روز خطا با
 وام دم از خوم ها با کتر نیز تر از کلاب
 کتر نیز تر از سگانت لم سگانه پاسه بانست

جان من قربان جانست کل روزه روزه آفتاب
 آفتاب شوق عالم شهوارین آدم ه
 اینرا کرد خاتم ارشاد علی بن ابی طالب
 ارشاد لولاک لولاک تو ز نور آدم خاک
 جمله پیشه در پاک بون کسایت فیضیان
 بون کسایت از بقران عجم هر ار بیجان
 قلب عالمی که گریه می سر از آفتاب
 مال خراب غم خوردیم عاشق بیسوسش گوشم
 خون جگر خوم دوشم کوره است دل و تاب
 کوره اسادل نام لنگا جگرک همین دم
 و اینگونه

و اینست تو سوادم نایب حد حساب
 با صبا شین روز خاک زیریم با یک تو
 خاک زیریم با یک تو لیم دکافتن اجتناب
 احد کور بر ملا چادر پیر زلف با راه
 او قدم دل انتظا رشتن است بهر آب
 و لایق
 مندی بدینست انتظا دم خوار دیم خونینوزفا و
 دلش را بر نام آخ لبویک قطره آوه
 آخ لبودن لهر بر طوطی ز با این سره
 لفظ خویش حال زناز بادشین گام سوزناز

باوشی کاجری زامان دبر شوخ فرامان
یار و برین غلامان زلف ریخا لو لو خان
زلف ریخا و کزن و ک کسن نیک و جرن
جرک دل و یکرا دبرن تن کو دینوش ناو
من و کو کور حدادان حق بد او عدو کور
یار لرغول عنادان رحمتی بیجا و ه
رحمتی بیجا چار کیم بیجا بیزار ه
شیر بکر ایما رانا ایا کار و نوا و
حجارت و جانر دبر هفت آسمان
لیل قدر روز جینز کرد و وار جرک بر او
دبر

دبر در دم دوا کاجار که رود خدا کا
بس دمان بر خفا کا بوعد تک تازه ساو
بس ز داو عدالت غزالان شوخ شکا
آن لبر ظبر نینکا محو بوینا اسم نا و ه
بر اثر یون ناو اسم کو دسو جرک جسم
حرف و کار کرد شک قسم قدالم بو بوا و
تجفت کار بو خلق بز نام بیزار بو ه
او در دوا کاجار بو نام سرزن نا کها و ه ه
نام سرزن نا کها در دصد سال نوا نر ه ه
اشک ابو بوی ز عرفان خواستم دا و

عقب مار یلان قاتل ارواح جانمن
 کرجان من ترانم بوم بدان نینو خواد
 بوم بر ساری جفان از غلام زلفی ران
 دامنا صبح ایوان لید بر زم خون و
 واخون دین لید بار آسمون ناه تار
 شب هتا چون شب تار بین عطاه پور کلا و
 بین عطاه کل شمیم دلبر قدر ز سیمه ه ه ه
 آن لبو عهد قدیم دلبر زرتین کلا و ه
 دلبر زرتین سئونه تخت عفر با سکونه
 دامنا طریقه خون دست خط حق ناده نا و
 (اصالح الاله فانه یکن بعد عالم الاله و سید)

صاحبه و کافیه خود بن ابراهیم و قفله و التوبه لیه بعد التوبه

ست خط صنیع جلالت جیهت بر خط خاله
 لشکر غم و کرامت له قظا لمر نامر بلا و ه
 احمد کور بس خیل که حبت دنیا رینا که ه ه ه
 وصف بیز نور جمال که تا خلاصی که دلداد و

وله ایضا

حس اندوه جانم این سو مانند روز شب
 بوم بی راه فغان فرشته یار بو سبب
 و فرشته کوز فال کرد عیدش دیم لیبطل کرد
 من کوی سیک سوال کرد در طن روی کرد طلب
 دل من در کوی غم از طوفان نوحه ه ه ه
 دلبرم صاحب فتوم و ز خلائق منتخب ه ه ه
 منتخب طیند هزار رسد و در بی رر ه ه ه

شهد قند آب لید با از مسکه از آب عنب
 مسکه از کاسی شربا که در چهار یک بجوابا
 رویش بینم برجا با دبیر عالی نصب
 دبیر مسکن علا یا خوب منظر تو هفتایا
 من بود حال و یا دار سید احسان بلب
 داکو روی روانم مایه عقل ایام
 عجم راز نمانم لیدی شیرین لقب
 لیدی شیرین حاله انس من زیر ناله
 خولیت ذوالجلاله صاحب شرم ادب
 صاحب شرم ضایه معدن عود و فایه
 جوهر صنیع ضایه داور صد در دُنب
 داد

داد قلب بیساره لب خوشتر طعم داره
 او که تو بر بیساره فیفه من لطف رب
 فیفه من لطف اکبر دیده مست خوش دلبر
 بویش بداعن تا بحکم هم عجم روم عرب
 بویش بداعن هند روم اطم بدخت شوم
 که نظر کایا ربوم بوم در جنت و جب
 بوم در جنت مقامه من خوش دین خیر زام
 و بیستادین هوش خیر صوم الرجب
 خیر صوم ضایه با طیب مفرد هات
 شیرین یارین طیاره زهر شمع حلب
 عکایم کفاره هفت اقلیم هار کناره

بون فدار یک زلف یاره بون همو ففق ذهبر
 بوچه لو اهرم کچی هر شفت ثقب ر بخره
 مجلس یار چونکه سخم ساز سطره
 نفوس سطره سازه خوشنایط عیش
 یار عیش غم نازه بر هواد کین غضب
 بر هواد بفق کینه معدن دنیا دینه
 مشرهدن یقینه معشق عشق ر قبه
 معشق عشق رفا با مشر ریه با
 معدن حرق با مشر لعنت بو قصب
 بن لعنت شبه نیو عام لوبه در بو

یار

یاز منیت نوز صر بو بوست سویم ذکر اخطب
 بوست سویم شبه دارادل بیفتن یاره پارا
 یار منا بر فرا اربت فیتوم له و همب
 احد کور هم بزانا یار ام دور زمانا
 دار بیاد عمر و جوانا بر نایب شاد عمر قریب
 وله ایضا

دوتیر جهت بلور ابر دلوت و عقل
 لبلا دلوت نفوا در طوم آب خو عین
 آب خویم در طوان اگر م کونه هندا
 بیخطا کونیم داویم هر لور اذ لینه
 رور در دل بر حبت یار بو فقیس مکن کن ر بو

با هزار بند بند و بار بون با روز آخر بند
 و افواذ سونخ بناد لبر شوفر ثوارا
 قلب مسکن هزارا کردیه کور اگر بند
 آیت ش کرده کور اطبع نار و بطول
 که در نزدیکی دورا جاکه بوم بیست و
 جارب و بینم لبرده بیم سکون برآه سرده
 خوشین کوان درده و زنگ راحت یفین
 راضم بونیم هم جال لفاق اور یاراه
 سوتم لیل نورا از چاه آتشین
 جیم لغو کنیم صاف لود غم غم
 کیر

کیر زندان عیونیم با لایعیش زین
 عیش زینم لیطلا بو خدار لایزالا
 کیر بنم روز بخالاد بجم جنون زین
 و بی فیس در از ماخ در بدر جیوم کانت
 از لیبود لدار جانر که اکم اسلام دین
 که اکم مسنون فرقه دیم غولار در ارضه
 نک لیل صوف ترزه باطن پرفیق قین
 ظاهران قطب نما باطن شرف جانر
 دشمن خوش بیازرد و کودیو لعین
 رب تو بد لای جانر دم لوعظا موعظا

بوه کل فخره صائم افطار بخون
 صائم میت فطر را خرتل تو جید دزاداه
 بلو شیخ انکارا بدخیل بدخون
 بدخیل بدفعال دمدات لعل قالی
 ناکات ممتاز لعل عبد رسوار زملیه
 عبد نفس نابکارا نایب دینار غدارا
 دم خردش از دعا راتن سفید جوف شیر
 در هوا او هست بوده صاف ط اندر وجوده
 در لای بیرون سوده عبد یار نور جبین
 عبد یار نور جهانم کرد صد افنج خضالم
 جارا نکریم یا حبیب العالمین
 یا حبیب

یا حبیب انسی جان شاه ارض ای سحره
 در حق ام عبد فخر ثوب بر باد یوم معین
 ثوب بر باد یون نصیره کرنیر تو م دست کیره
 جیم ناز ز سریره یاد کل مذ بنیر
 احمد کور شیه خاکبه رول شیخ یار بیباک به
 تولعیا قلب پاک به نفسی کز با خردین
 ولله ایضا
 در حقیقت یار بنا کرد دنیا پراوه
 دانه خواص شو جاع گوهر او
 شو جاع کینه قوت قوت هست عالم
 زیده لطف عالم دلبر او دلبر او
 دیو لولکن ناسوا

دلبر با جن ناس دست گیر عام خاصیت
 پادشاه حق شناس صاحب شکر آوده
 صاحب نیک سپای معجز عهد و فایه
 امد لا بوث پر جفایه کور از جلال آوده
 بحر جوش ناره پر غم درد جفاره
 هر کسبت انتقاره ظاهر اور دفتر آوده
 دفتر حسن جاد صاحب عقل کمال آوده
 بوسه که اهل عالم نادر رهبر آوده
 نادر مملکت لاریاب شاه مهند روم اعراب
 شب نشین کینه طراب واجف منبر آوده
 وفا

فرق ناکه خورفا که در کس نین بیم با که
 بیگمان اولاد با که فالیه خیر آوده
 فالیه قلاخ خیر ام رسول با که انور
 خوشنویز فالیه حیدر اهل پیغمبر آوده
 حکم حجت ربیع سالگرد راه حقیقت
 عارف علم حقیقت یار لب شکر آوده
 شکر نین لطف زبانه عیش روی خنده جانر
 شکر نین شاد جانر رند قدح آوده
 رند عالم اجناسم روش و کوشم سرا به
 دلبر روان او علامه سر کوشم آوده

صبار کان دولت مایه اقبال حثت
 نونهای باغ جنت نافع اخضر او ه
 شرب حوض طهورا دینم دگر بدر بنورا
 روز شب دل در حضورا ش فی طهر او ه
 شسوار شاه رنگه دلنواز خسته تنگه
 جت نیز اثر لغدنگه برد لای شراوه
 نیز هرگز دلانه شسوار روان کلانه
 خاصه زه کاملانه قائم اکثر او ه ه
 قائم بید طوبی باب سکیب ذلیل ه
 هر که تو بر ذلیل بیش اصغر او ه
 بیش

بیشی هر دو جهان تا امید نالتوان
 هر که تو بد گانه کافر مطلق او ه
 کافر مطلق یقینه کایدی حقیقینه ه
 هر بنده عثمان یقینه مذنب ابتر او ه
 ابتر او غنا داروشن قلب فواد ا
 در که رحمت کشتا لذت هست در او ه
 لذت او غنا دین مظهر صدق یقینه ه
 منزه زار گریه نطفه اطهر او ه
 چونکه نطفه پاکه جویه صنعت فالو گادایه

کردی نشوئی مینا بیدر در او ه
 آخر اسمی در فریه قدش کونون بریه
 لب حدیثی کاف برید نوکر او ه
 فریه در و حرف کاذب و حیدر سینه کاف
 ناد و پرتاف و بفاذ بر نیز لکر او ه
 او چون لکر لافنه سیدان و نا لبر زه
 جار منونات فرضه کف اسکندر او ه
 هر کجی مکه نام بر بر یوی بیانه
 چونکه خور العدمه تحت شارب او ه
 عوفنا

عوفنا طویا بر نیز کفیل تقواد دین
 هر یکا دانت بنج بر سر کاد او ه
 هر دل ابد ضیال بر سوار تو اشتغال
 با طبت تو بطل بر لایق خج او ه
 احمد کور تو م لایخ دم در مدح جانر
 کور ضیف بوچی فانر با کرا او ه
 خودش جان عاشقان دل سر ذوق کتو
 باک بنو بتکه ملامت قلا نمری خج او ه
 دست سر ملکت لبولات بهل غار نفوس

Handwritten text in Arabic script, likely a list or account, written in a cursive style. The text is arranged in approximately 12 horizontal lines across the page.

Handwritten text in Arabic script, likely a list or account, written in a cursive style. The text is arranged in approximately 12 horizontal lines across the page.

اندک نیت غزل اشعار پیشین لبر
 دین لنینو خلق و خوین اعتبار در اثر
 نیند غم بد نام خوابان روزگار خوشی لبر
 قطع دست از داغ یار سو لبر یا کس در دس
 مخلوقات از دینم عاشقان پیش کس
 هر یک بر صورت رنگ داغ فر عشق دم
 چه حقیق چه غار نیش نوز زهر صم
 نر پیشینان بیست دل عشاق کورده در
 تک بدل بند تصور عشق دم چون خرد
 هر که عشق در دست آذینا آرزان فرودست

نیک

نیک بد هر صبر در دست در ره جانان خوش
 ظاهر زهر هلا یل به نرسا لپنوش
 واد کل نفس بد شن سر تبار جنگل جوش
 و کینه المرفق کرد بر در قلوب و خوش
 و جان من در نقی لوی سینم بر
 سینم به زار غنیت دور بمان کینم بر
 کافری باطن کنج بر گنجینه بر
 تک بود زق ریا پوشیده نور شمیم
 تک دیدم ظاهر بدل چون فیلتن با کس
 هلا در تبار خزند بون هلا

www.kurdedepari.com

صاحب پند بسیار جمله با گرز گران
 تا به جنگ عدل شر بود سر مگر جهان
 چه دگر نفس بدشمن شد کل اعدای شریفان
 خاک پای زین رو تم گریه بود روز
 ابن را اندر بلوغ عالم علم رسد
 راجع مایه ملکه کینه ابدیسی طلوع
 نیکی استرمان فلفله من اعداد را
 سیر برون بودند نه کنوان کسی نبود
 چونکه انکار بول بنون واقف با سران
 این علم در عمل دم واعظ و راز حقین

طالب

طالب حل حرام شبه تصور عقیق
 هم نین ظالمان مائل به جبر احمق
 چونکه عاصف نین بمولا اولعطف در رفتن
 اکمل لاشه بغالین ذوب استخوان کرد
 چونکه دنیا آخره عالم گرا سر فعل بد
 علم عالم بو طماع کند لبود صم احد
 صوفیان در حین جو عجب دنیا کبر صد
 لیکن هر نین فلاحه خارج که با باب ولد
 حاکمان ظالم بچور ظلم همچون فلفله
 راه عشق را سیر سلیم بود در راه

نه بعلی زور فات نه پیر نه کشکول پوست
 نیک بد هر دو دست بر در ره جان نکوست
 خونم او کس جان و دل تسلیم کرد در راه کوست
 نه گریه یار نا امید دل بعلق کشکول نکوست
 عاشق بیت غزل لاف کذاب کف
 پیر نه پوست کشکول مطرف جنگ جفا کون نینم
 خرقه پشمی پوست علف دور نینه
 مت مغرور بوی طنار نیو عفف عفف نینه
 لیت معین نه بوان نای بو کس را خلدون
 چند هزار تقوا و طاعت چند هزار علم عمل
 چند هزار چند جفا نه چند هزار لیت غزل
 چند هزار اولاد که چند هزار عمل مثل

بوی

بوی نین در راه عشق دل نبوا خلاص و کل
 ما بفار در نیند طبع یار نا نیند یک فلوس
 شرط انزار نه بتا ز ندیم سر ملکه صبا نه
 نه که است با یکیم هر صم بظا هر نیک نیند
 اکل بوم لشرب زور کفتار یکم بار و نه
 که لیم شریخ نیر در زیون نین زان کم زمان
 کافر لکن دم و اعطه دل جابلوس
 که بوی کس نه طاعت غیر کفریم نیند هم کار
 که بوی نبات تقوانا مور جنه فقر نا راز
 ریوا و بد نام دنیا نام موین نام مور عمار

Digitized by Kurde.de

نیز خودم تقوا و طاعت فاکه با بار
 توبه لم زهد ریا بر عجب کبر و نفوس
 کرد و ناک در از عا شرف و کلم
 فاکه با راستانه جانیه اهل
 سینه سوخته در ره یار سر لراه منزل
 بوجاه و رایح مذممه با طم
 مرخور زنا ریبست در و کلیت بیو
 کبریه و فایه بویا سبزه سردار دبع
 مر جیلو با و بار یوز در اعتبار دبع
 کرمی

کرمی بار کیشا نیره فرخنا رد بو
 کرمی حیو بیدار با کر که اخبار دبع
 اعتقاد نیرم بجز تو کلا از خلوص
 اهل هر چند بون مردان بر عقل عقل شعور
 ظاهر باطن له مخلوق دست کونا کرد ظهور
 دست دنیا شسته بوز عا شرف با لطف غفور
 بویا عیق مع باده گشت سر نور
 ذوق دیبا بر عبا کردیم خوار را در خلوص
 کرد تو تو موسی عمران بخلاق غفور
 داد را عجز بیایا به رود و صد سرور

هر که فرمود تو فریده کفش خونت در کوه طور
 بگذرد و کوه احد لوطی نقش نفیسی در کوه طور
 نه طلب کرد در دینت ابو براهیم ^{و کاتب}
 احمد کور بر سکت در تو کنت می خاست
 راست لرزش عشق در راه جانان صادق
 خود نماز است عشق و باستان لا یفهم
 با وجود کز شغل غلوف بنو خاقان
 صد هزار علم بهی نامم بینم بار خردس

خمیس سید ابراهیم برینا جات امام ابو بکر صدیق و فاطمه عنده
 بدورت افتاده هم بر چار و خوار و ذلیل
 کشم از بار کنت بر در که عفو است و خیل
 اندران ساعت رسد بر گوش کلبانیک در حیل
 جد بطفک یا الله فرزند زاد قلیل قلیل
 نفس بالصدق یا آت عند بابک یا جلیل
 یا ابراهیم در ما بسیار ناید در عدد
 نیست ما را این جز در کبریت صد
 مغفرت دارم امید از جانب قر احد
 فان یارب دنوب من مثل و علی لا یعد

فاعف عن كل ذنب فاصح الصبح الجميل
 اندازان ساعت که اردنار روزنه رو بجا
 سوز از نار جهنم خیزد از زین صبر نوا
 ای دایم بلطفت رحم ابرار خدا
 قلندار که ابر در یارب نه صفی کا
 قلت فل یا نار کون انت فی حق الخلیل
 رؤسایم شرم دارم از طاعت خلس
 نیت ستم از دست نفوس مکارت و دغل
 کشام در بین عالم از جرائم برامل
 کیف حال یا اکر سوا خیر العمل سوا
 کثیر زاد طاعت
 فی ظلیل از کنه

از کنه خود را شمارم زمره اهل رحیم
 نیت جز تو بهیچ کسی بر مذنب عسر رحیم
 در گذر از جرم ما از خالق رب کریم
 ذنبه ذنب عظیم فاعف الذنب العظیم
 آنکه شرف غیب مذنب عبد ذلیل
 ناید از مزین کنه غافل لعب لهو
 دفتر عین بیاران عطا کردیم نحو
 نیت بار اچاره جز دست برد امان عفو
 منده عین دنیا و سوسو بعد سوسو
 منک احش و فضل بعد اعطاء الجزیل
 پیر کردیده نمیده هم چه چو کا قامت
 عهده

برصیبت از کنایه نیست قطعا راحته
 عفو کردن جرم مارا و تقبل طاعت
 عافیت زبرداری و افضح عیبه
 ان قلبا سقیما انت من تقف العلیل
 نیست ما را ای پسر منگام اندر و سر
 عزیز درگاه کریم و اهدی غفور
 یا اگر انت حیز المعاد و النور
 انت شایسته انت کافی و ستم الامور
 انت رتبه انت جبه انت نعم الوکیل
 بسم از بار کنه برورش خود بار عظیم
 بر شام زرش از بورا و زرش ستم

فاغفور

فاغفور الذین و ادحم انت ثواب رحیم
 دین صحت کنز فضل انت و ثواب کریم
 اعطی ما فی ضمیر دلخیز الدلیل
 با کبر درگاه نوم مردم فروش در طواف
 کویم از دل بر سر از در صدق کرافه
 مثلت خواهم الی غفور ذنب قلب صاف
 علیک املک اکبیرا تجنا مما قاف
 رتبا از انک قافی و المناد جبر مثل
 ناهنگام که قاف بفرمیناید قبضه
 میگردان کند از دل منگام هجوه

گوید از راه تافت فایق صاحب فنو 2
 این مویس بن علی بن آدم این نو 2
 انت یا صدیق عاقل بن ابی المویا الجلیل
 منت جان فرزند
 وصلی الله علی نور که زو شد نور
 زمین از هم او سکن فلک از عقیق او شد
 محمد احمد محمود که ویرا فالقش بستو د
 کز و شد وجود هر موجود و زو شد دید با بنیا
 و زو در هر دلد و زو در هر شتر شو
 و زو در هر زبان ذکر و زو در هر سر سودا
 منور عالم از روشن معطر خلد و ان بویش

زین کلام

مرتین دان و کیوس و لغینش شب بلیلا
 و زلف ز کینه که ما زاغ البهر خوانند
 و زلف عزیزت را که و البیوا ذالغیسه
 اگر نام محمد را نیاد در در شفیق آند م
 نه آدم یا فتر توبه نه نو 2 از عرق نجین
 نه ایوب از بلا راحت نه یوسف در زند
 نه عیسی از مرگ زنده نه موس از بیضا ه ک
 ز صد سینه که هر الم از حج لک بر خوان
 ز صواب خبر دارند که سبب اندر اسر ه
 شمس تبریز زرقه

۴

ولا بر خیزد عت که گنج که طاعت به زهر کار است
 سعادت آن که باید که وقت صبح بیدار است
 خود را در سجده خواند که تم یا اتقا الفافل
 نوازند و بیدار که داند که پیش از است
 دلم گوید که بخیزم هوا گوید مرد دیگره
 سواری از زیر پا آور که وقت ذکر جیتا است
 همان بهتر که بخیزد ز عیبها آنکه خون ریز
 یعنی از جگر بگریزد که دشمن بخت بدکار است
 ای مسکین بی پاره اسیر نفسی تا ره
 تو کل گنج بیک باره ترا مرد در بنا چاه است
 اگر

اگر شراز هوا بار در خداوندت مکنه دار و
 اگر عبادت آن که بر هر چه ایندم نمیکرد
 یعنی دانی که میباید هر افعال بدکار است
 اگر سلسله بنیزد اگر شکر ریزد
 یعنی با فاکا بنیزد که خوشتر است و شوار است
 و له ایضاً
 ای مؤمن اگر خوار بنی بر منصب است هر
 بگو از فضل الله که لا اله الا الله
 اگر شراز هوا بار در خداوندت مکنه دار و
 مبادا غیر از نیز کار است که لا اله الا الله

ایام و فریاد اگر خواهری نامی بود در کله
 بگو آخر بصدف دل که لاله الا الله
 اگر بول فضا و غم فرو کرد نشاء
 میندیش بگو یکدم که لاله الا الله
 تیغ ایوب اگر مانع با گردند با دندان
 نبودش غیر از این در مانع که لاله الا الله
 محمد آن رسول آمد که در نزدش قبول آمد
 بدین آیت نزل آمد که لاله الا الله
 سلیمان یافت آن شایسته رجب ماه ناما مهر
 بنود

بنودش غیر از این راه که لاله الا الله
 علی آن سرور مردان ر بودا کور از میدان
 بنودا مثل در جسته که لاله الا الله
 ایامه در اندوه زمانت باد با بنده
 همی دارد در نازنده که لاله الا الله
 الا شمس بنیز برها عالم سگر ریز
 همی است کاز در ریز که لاله الا الله
 چه تدبیر است که در خورده بنیدانم
 نه ترساید یهودیم نه کبریم نه نه جلیانم
 نه ترسیم نه غریبیم نه از کاین طبیعت طبیعی

نه برتیم نه مجسم نه از افلاک کردانم ه ه ه
 نه از فاکم نه از ایم نه از بادم نه از آتش
 نه از آدم نه از حواء نه از فردوس ^{و کائنات} نه
 مکانم لامکان بلذت نم بیتان با بسلا ه
 نه تن باندن نه جان باندن نه فن از جهان جانم
 نماز بندم نه از ه چنم نه از بفار ما چنم ه
 نه از بلخ بنی رایم نه از نرسا و لا جانم
 دور از بر بدر کردم در بین عالم بسوم ه
 بیکریم بیکریم بیکریم بیکریم ه ه ه
 هو الود هو الود هو الود هو الود طم ه ه

بجای بود یا فر بود بیکر صبر عیندا نم
 زمانه نشسته میگم صبور عشق در دستم
 زدم بر سنگ بگم در بین طرفت حیرانم
 الا شمس تیر تیر هر ایمن در بین عالم ه

بجز در در دستم نواردم هیچ در ما نم ه

وله ایته

سوییدار دل همه بر خوان بجان دل
 شواز کار جو عاقل که لاله الا الله ه
 شبانه زود شو بیدار فغان از جان دل بر دار

مخاطب خفا کره الاله

بکنند در بیدار از خوف قوی تر است

بگو با تو زار که لا اله الا الله

سوالت چون کند من با عرفا بی تو دور

جواب این بر زبان آور که لا اله الا الله

بزرگ از حالت محراب در چشمت پیام در

جز این نیست کس رهبر که لا اله الا الله

بگر خواجه از آن ظلمت زهوشی است عالم ما

بخوان از جمله اوقات که لا اله الا الله

اگر تیر از هوا بار خداوندت نکند دارد

مبارک

مبادا غبار اینج کارش که لا اله الا الله

ساز بهر چه داند دل از بهر درود آمده

کرم از بهر جو داند که لا اله الا الله

ساز بهر زمین آمد دل از بهر یعنی آمده

زبان از بهر این آمده که لا اله الا الله

نمیز از آن منز که در میان حضور در کل

زبان بگو بصدق دل که لا اله الا الله

الار شمشیر ز نور عالم سحر ریز

همین بس حقیر که لا اله الا الله

عنت

بلا

مرغ صیم حیرتم بقوه هیز نم ه
 میثرب و حد نم بقوه هیز نم
 جی هراب او منم نقل کباب او نم ه
 جیدر باب او منم بقوه ا لخم ه
 عبدالبی او منم بلبل مست او منم
 خانم دست منم بقوه بقوه ا لخم ه
 راه بجرا او منم ذکر نماز او منم
 حیم راز او منم بقوه ا لخم
 کرم

کرم زان او منم بقوه ابوا مریم ه ه ه
 مظرب اسم اعظم بقوه بقوه هیز نم ه
 درونم دو اسم اقصا با صفا منم ه ه ه
 در کمران سها منم بقوه ا لخم
 مطیع کاف نون بر همه دهنون منم
 سید اجنون منم بقوه ا لخم
 کعبه منم منم ذره منم صفا منم ه
 میان منم علا منم بقوه بقوه هیز نم

خزانه منم که در شمع در شمع نه منم
 اوست حقیقت او منم بقوه
 طوطی شاه او منم بید باغ او منم
 نورها باغ او منم بقوه
 بحر خود او منم فکر دور او منم
 نار سرد او منم بقوه بقوه
 همه منم سما منم نور منم دنیا منم
 صبح منم مسامع بقوه بقوه
 با مردم کسرا تو منم در شرف بقوه

مخالفه

رشته کف در شمع منم بقوه بقوه
 در وجه غبار خدایار نواریم
 بجزیر خدایار دیگر کار نواریم
 در دین فقیریم در دین گوشه دنیا
 با نیکو بدی چه کسی کار نواریم
 صیوصیم زین نه معبود
 همه در دین نواریم
 رون دار نواریم بجز نیست
 با بار حضرت جبار نواریم

که بجز این جبهه دستار نباشد ه ه ه
 در بستن جانم کینه و ازار نداریم
 یک کشته کلیم نذر کشتو کنج ه ه ه
 به دار در جبهه و دستار نداریم
 ماست السقیم ز یک ذره منصوره ه ه
 اندیشه ز یک سردار نداریم
 با پیر من باد و با خرد و بیست ه ه
 رفقا کشیم در سینه عمار نداریم
 ما خنده نام در سینه روغن دلخواه
 با ایم

چون زان کفر بر سر مردار نداریم
 از بهر ضمیر دل با کفج عنایت ه ه
 دنیا بی از ز دغ دنیا ر نداریم ه ه
 بنکود استر شکر زیر که الحف ه ه
 با جز موسی و ادرو لدار نداریم ه ه
 خانه نرفتم
 وقت است گزینم دارفند در کدریم ه ه
 کاروان وقت ما بر سر راه سفریم ه ه
 نونه راه نداریم هم ندبیر کنیم ه
 سفر دور دراز است عجب بر خبریم ه

خاقانی

نوشته بر سر دیوار عجب است نه نماند نه آب
نوشته است که ای نامه سلامت میر
خانوفانفاه ز لرزین میتران است
ماژند بر فلک خنجر با نام در چهره
که همه مکتوب ما رجوان جمع کنیم
ما بغیر از کفن چیز دیگر دنیا بنیم
یا الله تو که میتر عشق در رسم
دست ما گیر که ما بنده بر بال بر رسم
یارب از لطف گرم بجای از عاقبت خا خا
خبر

خیز کردند که ما بر سر راه سفریم نماند شد
دو کجای در بند که تا سر در روان بنیر
دلت بگر فتر در خانه بیرون آنا جویا بنیر
ز هر سو که بخام بظرف جویبارا ترا ده
ز کون کون بر کرد کل باطل در میان بنیر
که دیو بوستان تا لفظ که سو کورستان
کم کورستان هم گوید بیانا بوستان بنیر
اطراف آن بنیر که در کجای طه خفتند ده
سکه رویشان نه رویان بخا که اندر نهان بنیر
ز مور و دوشی پیران سگفته یا سخن یا سر ده
ز خط بنیر بنایان دمیدار عنوان بنیر ده

بادام چینی بدایح سرکه حیرانند
 بسیار در آن نوازند در بنه دکان بنیر
 سفت هر که بر فطرس هزاران با سینه بود
 کنون بر فله قبرش کلا غر دیده با بنیر
 مملکت سنج سفت هر که در بند بیکش بود
 کنون در کاسه چشم ز موان کاروان بنیر
 دزیر لکه در دست کلید کینا بود
 کنون در کینا بولش تو مشر سخوان بنیر
 ایافانز خاک چون در دل بدین دنیا
 که تا به هم ز دنیا نه این بنیر آن بنیر
 ممت

حیرت دزد که ما بر سر راه شکریم
 ارفاق عیش عظیم ار مالک ملک قدیم
 شفا بخش بوهر سقیم ما ایله بدر نجابت ما
 ارفاق ما هم مورار عالم ما فی الصدور
 شفا در بوهر رنجور با ایله بدر نجابت ما
 ارفاق مور هر ما را موجود بحر جبار
 بوهر بیمار ما ایله بدر نجابت ما
 موجود ما ایله ایجا در صا که فیض
 شفا بخش بوهر صبر ما ایله بدر نجابت ما

حیرت دزد که ما بر سر راه شکریم

ارفاق ارض سا پیدا کر مافینما ه ه ه ه
 لایق بنوسه عدت ما اید بدر خیانت ما
 ارفاق و سزا مکار پیدا کر بوانی ص و ن
 شف بخیز زخم بیکان ما اید بدر خیانت
 ارفاق و سزا بفر پیدا کر شش ه ه ه
 شف بخیش هر ذر خط ما اید بدر خیانت
 ارفاق بس که خطاب مکه حو لیت بگر عباس
 ارفاق بنر پیشواب یا اتم بدر خیانت ما
 ارفاق بس که قضا آن خطا بر نقصان
 ارفاق بس و در ما اید بدر خیانت ما

ارفاق

ارفاق بس که شکید در ما ندیت لکن طیب
 شف در بنر غرق سید اید بدر خیانت ما
 منت بهلور فرحم
 معاجت بس که ز مقدر قطب ر تا نزه ه ه ه
 علی لیت عن تا نزه مد و یا شاه جیلان
 زهر سیار نور از زهر فرخنده بیت نزه ه
 ارفاق بس که در مد و یا شاه جیلان
 سردار ارفاق بس که زوال الهی بر حق نزه ه
 سردار ارفاق بس که در مد و یا شاه جیلان

رخ لبها بخش ز لبش یا نوث مرغ جانش
 حدیث تو را صفای مدد یاش و جیلا نثر
 نظام ملکه دو دوازده قوام یار را
 تو فرستید فلک نامر مدد یاش و جیلا نثر
 جلوه جبهت تو جان جهان با نوث قریب
 تو مال جهان جان ممدد یاش و جیلا نثر
 عطا بخش تو جان خط پوش مریدان نثر
 صف بخیر مسلمانی مدد یاش و جیلا نثر
 ز با خاک که افشانم به از کل صفای نثر
 چنانم مریدان ممدد یاش و جیلا نثر
 به

بد از صوفی در دهن نهال شوق بنش نثر
 که مدد پیر بر خوانم مدد یاش و جیلا نثر
 بران کور که جبر دارد هم با کز از میر میباید
 لیل از صدف نون دارد مدد یاش و جیلا نثر
 معنی پیر کف نثر بصورت یوسف نثر
 بهت یاش و مراد نثر مدد یاش و جیلا نثر
 قطره نثر نغمه نغمه نثر
 نثر نثر نثر نثر مدد یاش و جیلا نثر
 سر زین کار نثر نثر نثر نثر کوار نثر
 بود بهلول خوار نثر مدد یاش و جیلا نثر
 نثر

تاریخ تغیرات
از اردیبهشت

بیت
۱۳۳۵
۱۴۰۵

۱۴۰۵
۱۴۰۵
۱۴۰۵

تاریخ تغیرات
از اردیبهشت

تاریخ تغیرات
از اردیبهشت

فرداد

تاریخ تغیرات
از اردیبهشت

تاریخ تغیرات
از اردیبهشت

تاریخ تغیرات
از اردیبهشت

مشهور در ارض سما سلطان عبدالقادر است
 لغیر مصطفی پرورد باغ مر نصیحة
 سرد نیز بر او لیا سلطان عبدالقادر است
 سراج دوران جلال خ زینب اسکندر
 صاحب نسبت امکان سلطان عبدالقادر است
 چشم چراغ مصطفی زینب من الجنبه ه ه ه
 نیز شمشیر کربلا سلطان عبدالقادر است
 هر دم بر او بر بخوان مود محمد بن برزبان
 کانه قطب دولت سما سلطان عبدالقادر است
 هم سرور بر صفا هم مظفر نور ضا ه ه ه
 هم نور چشم مصطفی سلطان عبدالقادر است

شاه شفیع المذنبین فی بی سرف زینب
 محبوب رب العالمین سلطان عبدالقادر است
 هر کسی که نوز شوآن تر سر از ابر طوق من
 این کشته مد و شوی بخوان سلطان عبدالقادر است
 هر که غریب این در جهان پیدا شود در بی جا
 هر که زینب بنده سلطان عبدالقادر است
 خوش نعت نعت النبی ص
 خوانم از دل جهان صلوة بر محمد ص الله علیه و سلم
 آن که باب بود در خیل انبی بود ه ه ه

در وقت ایمن دست بود صلوات بر محمد و آل محمد علیه السلام
 موجب که از طبع لا برفق نکند و آن
 میخوانند یعنی دعا را صلوات بر محمد و آل محمد
 که مؤمنان صادق با ما شو موافق
 با کور منافق صلوات بر محمد و آل محمد
 در وقت محمد محمود نام احمد
 در باره بود رحمت صلوات بر محمد و آل محمد
 بود رسید بر کل زبان گشت مست بلبس
 در صفت بلبس صلوات بر محمد و آل محمد
 در وقت

در وقت بود منافق صلوات بر محمد و آل محمد
 بر وقت صلوات بر محمد و آل محمد
 ما مصطفی ندیدیم نام خوشتر شنیدیم
 در وقت بی نام که نویم صلوات بر محمد و آل محمد
 هر که در جهنم است در وقت رضای آن است
 این را است از همان صلوات بر محمد و آل محمد
 این حق بی است از وقت صلوات بر محمد و آل محمد
 چیزی بود که است صلوات بر محمد و آل محمد
 باز آنکه در صواب با نور صلوات بر محمد و آل محمد
 عالم بقوت مختار صلوات بر محمد و آل محمد

آن زین عزیزیت آن چشم نرسید
 آن لعل سکر تنیت صلوة بر عجز
 کون مکان بنام خلیف جلال خدمت
 فردوس شد بنام طاهر بر عجز
 گفتند جمله صدق دادند کوا بر طاهر
 بهتر سوار بر حق صلوة بر عجز
 فکر فرمود در مدعا که از چه باز آمده
 ملین دیوانه به یا خوکرا وایانه خرف و ا
 رتیب ز دگر مزوراث کویم فهمیم اگر ما
 دین الهی با نوا کا که احمد شیخ

خلی

بسم الله الرحمن الرحیم

اول بذات کیم دو بین رحمن رحیم
 حتی معبد قدیم بکل شئی علیهم
 اشیا در ذاق دشت دریا ه جز در رویه
 لدینا قانینا و اولیا فقیر به تا عینا
 یحان دکا فاینا واحد بخور باقیه واحد
 کل نفسان دهنیه حکمانه و انو
 کس تا سرتازینه
 دینا قانینیه
 تقصیر ما که کدیغ
 ۱۳۳۱

ما جله و کاتبه نمود از فکر نقد و قفوت و التوا بید الوارث

چه دینه قادم در دینه کک زندیبا
 اگر غیر باشار اکثره دینا بیه ستا سره او دبو
 خیر البشره کا و نما لدینار و دینا بو کس نار چند
 داویر هدیتان نقل کن ماجرا حضرت رحو
 بو مکه بفرم بیت الله تحت الوداع کرده
 فرمود بکنن الابره بیاتو بو بدینه دارو
 لر ز قار شفا لر بو بیات عز قریب بدن
 منم فاسک بران خبر دزازه مخلوق دور
 نیزیک بیان خبر دور از بعضیک خوانتا

نه دوره که کینه تی سید عربی هرانی
 کون او ای که تو تا سید اهانوه عبد الرقب
 ...

شیطان کردن فریکه دعوا ربو بیتان
 کرده لکل دینا سزیک تقدیر و ابو مقدره
 در ذکره بیات لاشما نان خلایق سید سروره
 خلایق او را مز بوه تا و لر ز ران سره سید
 بیست صفر بو خلایق کرد لبره دایمات رسیه
 لا قدره طوبی کینا خویله او دیر و ر سید بو
 دیده بو لاله جوشه دور را ای یک شمس
 بیات سره سوز کیم بو سوز جبر سید
 خدمت وجه کینا ندر فافره در میان کرده

سید

کیمیہ تا بقیعہ بجا دعایا سفیرت • نو اہل قبر
 ستانہ ہلکہ دامنہ ہمت • حفرت دور کردہ
 بقیعہ زینہ بکیف عزت • سلام کرداؤں
 جازہ لکھیا ہماہ خطاب دست کردیہ حاجات
 حبیب عالیجاہ بکیف خوشی لکھو پڑا اراؤں
 سٹھابہ راحت ہوں چنگ دیناہ لفتنہ حق
 حساب جات بولوں فتنانہ • دیندہ بین مان
 خراب سدہ حواؤ لکھو تار و زحر حبابہ
 نقلہ کافایتہ لیبہ رضا حبابہ دور کردیہ
 سلام • حضرت بمہ واجازہ ہونہ نامرتہ

تا خدا نیان کا مختارہ • دیناؤ لاجرت
 ایک بکن اچینارہ کہ کو تہ عرض الموت
 دیا ر بود دیگر دعوایا • الہ صعبو دیکر
 خدا یاہ لکھوان بیت کردن • چند انعام چند
 عطایا • ہونہ صدیقن صالحن شیدا یاہ
 ادان رفیق چاکن • شادوں کہ بلیقا یاہ
 اولیٰ فرموا رفیق الاعلیا • بولکلام فلان
 ناند حالہ مخور کرایا • اخرت کرتہ طری
 کردیدہ دینا یاہ دوبارہ مامور کرا • لو
 بقیعہ رویہ درہ • دعا و دعایا ہونہ

دستان و چه با تیره لوسندان ~~سوا~~
 ز بویید سروره دعا خیر لو کردن ه یا
 توجیو پتیره بتقدیر ~~کانه~~ ه یا تله سر
 زانده سره سر خور قائم ~~دگره~~ بعصابه
 منوره کعاجر ز پیر بوه وصیت کرده ~~حیدره~~
 وقت خدیره زمان کرده دو ~~یا کم~~ دو دره
 بخوم بشو نام پوره عودت در سر اسره
 عودت کم بکنه خدار کردیه مقدره کورنا
 پینا دیه ظریف دیه پیفره ~~بنج~~ شوان
 و عات ه حضرت رجوع ~~سینه~~ خطبک ~~سینه~~
 خدیره

خنده کویان داشت او برادره لنا و خطبه
 دفرموا اریایان دین فروره عبدک
 بیامقرب خدار کردیه ~~حیره~~ لدینا و
 لاخیزت دینا ز فدایکره کصدیق او
 قع نیت دست کرد بکریان فرمویار
 سوره الله رویه متبع بقرآن ~~داک~~ باب
 اولایان هیموت فدا بن بجان ~~داور~~
 لوقف ~~الحکم~~ توجیه مان ~~بعام~~ هیا تن بجوان
 بخورن حضرت فرموا او شیخ ~~کجه~~ زانی
 کران ~~ب~~ اثر نبوه ~~داور~~ ولید ~~نترانی~~

اَوْلَمَ عَالَمٍ تَرْبُوهُ اَوْ عِبْدَهُ مَحْدَبُوهُ
 يَعْنِي خَيْرَ الْبَرِّ تَرْبُوهُ وَيَسَانِ حَضْرَتِ دَارِ اَخْبَاهُ
 اَمِيْنِ قَرِيْنِ اَنَا نَه لَرَسْتِ سَوِيْلِ مَحَارَه
 فِذَا رَكِبْتُمْ فِي سُرُوْمَالِه اَبُو كَلْبِي يَا رِغَارَه
 اَكْرَسْ بَكْمُ خَلِيْلَه بَغِيْرِي رُوْرُوْكَارَه اَبُو بَكْرٍ
 دَكْمِه هَر اَوِيَارُوْ فَادَارَه لَكِيْن بَدَا اِسْلَامِي
 كَا فَيَه اَوْ كَلِيْ يَارَه هَمُوْدَر كَانَا نَبَكْرَنَه لَرَسْتِ
 جَابِيْ اَنْوَرَه اِلَادَرْ كِي صِدِّيْقِي هَا هَر اِلَادَرْ
 اَوُوْرَه عِيْقِي زِيْدَه تَوَاوَاه طَاقْتِ نِيْنَه
 بِيْنِي قَدْرَه فِذَا قِيْلِي بَكَا هَا خَدَاوِي كَرِيْمِي
 مَدْرِيْنَاهُ حَضْرَتِ سِيْرَه رُوْرُوْ جُوْنِ

لَأَوَّلُ ثَانَه سَرْبُوهُ بَا شَانِ لِيْبُو لَرَزْمَه
 ثَابِتْ كَتَا رَكْرَشْدِيْدِيْبُوهُ بَفَرْمُوْدَر اَوُوْرَه
 جَنَابِ اَوِيَانِ بَسُوْ دَا رِيْتِ لِمَقْدَارِ
 هَمْفَتِ قَرَابِ لِمَقْدَارِ هَمْفَتِ كُنْدَه كُنْدَرِ
 بَرُوْرُوْ كِي رَاوَه لَرَسِيْمَتَانِ يَكَا يَكِه بَرِيَانِ
 دَا رِيْتِ اَوُوْرَه وَ حُوْبَهَا تُوْحَضْرَتِ هَا هَمْلِي
 هَمِيْلَانِ هَرُوْرُوْ جَاوَه بَدِيْتِ كَرُوْ اِسْتَارَتِ
 لَرَسِيْمَتَانِ لَهْتِ تَوَاوَه حِكْمَتِ اَوْ هَمْفَتِ
 اَوُوْرَه حَدِيْتِ دُوْ حَضْرَتِ لَرَسِيْمَتَانِ
 دَفُوْ دَكَا صَرِيْرَه اَلْمَدْرِيْنَاهُ لَطْعَامِ

بود درین شهیداه حضرت بو ابراهیم بنو
 زنه کار خدایه خوا و حبیب الله بوه سه
 عبتی در یگفتنه یگ زانه سرگی تابوه
 یگ ابراهیم بوه لور زور جفا بوه ملاک
 عالی بنه اویش حکمت الله بوه حضرت که
 فکرموه درکت لبه حکمته خواره کنه هلد
 وریسه کورد و برتک داره اگره بازیت
 چه لومیت پر ازاره کنه هیکت نایله اگره
 هزاره هزاره صابریه سر بلاه لیو خوف
 کرد کاره ابو طهر فرموده هیچ ایستانا
 جنه

ناحیتیم و کوایشی تا داره معلوم دگر
 بینه لعمو کین یگ بیکه دیته زور زین
 اجریمان سرکجو محیف خوار استین
 فاطمه بنت یمان نقلی رکاس خیره دکل خود
 جگه زانان چونوسر پیغزه او بر خود
 و کرده قطره قطره دکه کوخوره لبره سیدت تار
 فرموده سروره دزد بلا شدیدتره دیته
 سزانیایا کردوان بوحیابان کتره بلا
 بو تر نیلش تابویره خدایه و یار و نایا
 لباسی او نشو بهایا فاکو قادی دنیایا

مَرْكِبِ الْخَوْشَاءِ عَقْوِيَا دَكَا مَوْلَا يَا
 بِهَفْتِ التَّوْبِ لَكِنْ بُونَ سَيِّدِ اِيْسُ
 جَانَاهِ اَمْرِكِ دِيَانِ جَنَنِ كَهْدِ قَوَائِنَاهِ
 فِي بُوْلُوْبِ شَفْوَزِ بُونَ لَنَا وَفِي خَوْرَانَاهِ
 فَرْمُوْرُ عَدَجِيْلِي بَاتِ لِقَا اَوَانَاهِ بَدِيْتِ كَبَارِ
 جَنِي كَرِيْمَانَاهِ خَاكِ بَسْرَنْ كُوْرِي بَكْنِ جِه
 كَسِي بِلِ دِيْنِ فِي كَالِ وِرْدِيَا يِه سَيِّدِ الْمَرْبِي
 كُنَاهِ خَوْرِي نَمَاهِ اَوْفِيْعِ الْمَذْنِبِيْنِ فِي دِيْ خَالِ
 دَانِ جِي سَرَفَانِ مَالِ خَوِيْنِ بِيْرِ نَقْلِ
 دَكَا

دَكَا عَايَشَه رَضِيَ اللهُ عَنْهَا لَوْ كُنْتُ بِالْبَكْرِ
 كَرْدَه حَفْرَتِ فَاطِمَه ظَهْرَاهِ بَدْرِ قَهْرِكِ بِيكُوْتِ
 فَاطِمَه تِيْرِدْ كَرِيَا دِسَا خَلُوْرِدْ كَلْ كَرْدَه فَرَجِ
 بِيْ سُوْبِيْدَاهِ سَوَالِ كَرْدِ لَوْ خَاتُوْنِ جَوَابِ اِيْمِ
 بِالْبَنِيْفَاتِ لَا وَلْ حَفْرَتِ فَرْمُوْرِ لَوْ دَرْدِ
 دَمِ وُقَاتِ كَرِيَا مِ يَاسَا وِرْفَرْمُوْرِ اَوَّلِ كَرِي
 كُوْرِي حِكَا تِ كِيْرِمِ فَاطِمَه اَقْرَبِ بِيكُنِيْمِ سَتِ
 كِيْمِ بِيْ خَلُوْرِدْ دَلِيْرِيْ ثَابِتِ بِيكُوْرِيْتِ
 حَفْرَتِ مَرْدُوْرِ دَوَا رِ تُوْرِ كُوْرِدَه رَنْ جَنَاتِ
 بِيْفَشَكِ دَلِيْرِيْ فَاطِمَه دَارِ جَوَابِ عَايَشَتِ

سِرِّ رَسُولِ مُحَمَّدٍ فَاسْتَأْذَنَّا فِي قَطْعِهِ
 حَفَرَتْ كَهْدِيمِ وَقَاتِ هَيْمِ كَوْتِ لَوْ
 وَبِكَرْمِ انْقِدَامِهِ حَفَرَتْ فَرْمُورِ هَرَسَائِي
 جَبْرِئِيلِ دَهَاتِ خَوَارِ هَجَارِ كَمِ مَطْرُوقِ
 قَرَانِ رَحُونِ سَرِ تَاخَوَارِ اَوْ سَانِ مَطْرُوقِ
 لَسَانِ وَكَلِمِ خُونِ دَمِ دُو جَارِ مِيَانِ
 وَفَاتِيْمَةِ مَعْلُومِ دَمِ اَرْضِ اَوْ كَسِ
 كَيْتَةِ لَدَمِ لَا يَمِيْلُ بَيْتِ اطْرَقِ اَتْوَارِ
 رُوِيْ بَابِ عَاْنِ لَدِيْ نَاوِيْدِيْهِ لَدِيْ
 كَسِيْ يَنْمِيْهِ نَابِ شِيْرِ خَوْنِ مِيْهِ سَرِ
 كَانِ

كَانِيْ شَدِيْدِيْ تَبُوْهِ فَرْمُورِ اَبُوْ بَكْرِ اَكَا
 بِيْلِيْ بِحِيْتَةِ نُوِيْزِيْ اِمَامَةِ اَوْ بِيْكَاهِ
 عَايِنَةُ بَهَاتِ خَاطِرِ نَابِ مِ دَلِ وَا نَا كَا
 جِيْتُوْ رَابُوْتِ اَوْ دَكْرِيْتِيْ بِيْكَاهِ
 دَبِيْ نَا كَا تَه نَا سَا اِمَامَةِ كُوْبِيْكَاهِ دُو
 بَلِيْهِ تِكْرَارِ كَرُوْهِ حَفَرَتْ فَرْمُورِ اَوْ نَلَطِيْفِ
 عَايِنَةُ نَمِيْ عَاْرَانِ عُوْدِ كَسِيْ فِيْ تَوْقِفِ
 حَفَرَتْ فَرْمُورِ اَنْكُوْنَةُ صَوَا جِيْبَاتِ يُوْفِ
 بَلِيْنَةُ اَبُوْ بَكْرٍ لَقِيْمِ مَكُوْدِ عَلْفِ مِيْدِيْقِ

امان عباسی را بندگان او هر دو یازده
 روزگرت جلپیکه لایسی انصاره دیتان
 اهل جلعه دیان کرد کریان طاره صدیق
 لوان برسه سبب بوع بکته دیان کو
 بیان فکرت کرده جلعه سید خنار
 لوان هر دو یازده چونه خدمت
 پیوه کیرایوه حال وان حضرت لجه
 در عصای نالسه شریف جووه ستر
 مینر خطیک شریف خونده کویا دانست
 او بره

او بر او بره ناپاشا فرمود و صیبت جی
 اهلایر جمع او زده بر چه بدینینه محرم امین
 فارن فقرت در دینینه لجا و خلک دیار
 امیکان یکجا رزوده انصاره امکلارن
 چه خدایا دینینه سر لور زور بهمتدارن
 ایلووان او مایا کونیم رادنده خطابا
 کایا قول بکن دایا بیرن لرابان
 نصحت روزگرن لراست او جبا بار
 شریف بهاتده خوار جووه هر دو و حجابا
 فرمود عیاره برهوش لیبو دسم بقلب

پیناه سر لکوسم دابوه دعار سفام لکوه
 بوشه بنا تو جا بوه مندینه و ز دگسه سینه
 تروک او در درو جام او لکن بوه دست
 نابونا و اوره دور شریف مچ کرده دعار
 و ادخواست او به یارب بوم آسان بکوه
 سکره قوم جرد و دوسم بوه دستین بنویس
 دکره ابوبکر بواجام بهمان اقتدا بکرده
 رسول الله ناکهان بر در لایبرده و بی صف
 را و شایون دست بیکبیز کرده ابوبکر
 وه اراد افنا و صفی کرد فلن و بد کفست

اراد

اراد نویش کرده مامو مینا لیکفان
 دقت نویشان لیم کرده اشارت کرده
 نویش خویان تمام کرده شریف جووه حیره
 سز و بر در نور کرده مدح حیاة رسول
 کس روز زمان تمام جبرئیل بهاتمه خوار
 لیم صلوة سلام بهاتمه خدمت پیغمبر
 دیفر سوا قبل کلام خوار ناز دیده خدمت
 توه بو عتت کو اکرام هالار تو دهریم
 کوس عالم علمده تاخو حالت جلونا سینه
 حیرالانام فرمود از بار جانی دیده عاجزیم

عَمَّا كَرِهَ رُوِيَ رُوِيَ بِهَا تَوْهَ خَدَمَتِ
 سَيِّدِ بَاكٍ رُوِيَ رُوِيَ سَيِّمَ بُوَ دَسْتُوْرَه
 بِهَا تَوَجَّهَتْ وَجَاهِلَاكٌ سَمَّ سَمَّ سَمَّ
 كَرِهَ وَيَشْرِي دَايُوْا وَجَوَابٌ هَلَا وَدُوْرَه
 سَيِّمَ بُوَه دَا سَبُوْ جَبْرِيْلَه بَا مَرِّ مَقْبُوْرَه
 بِهَا تَهْ خَوَارِ عَزِيْزَه لَدْرُ كَانَه دَاوَسْتَا
 اِلٰهِيْ خَوَاسْتُ مَبْرِيْ جَبْرِيْلَه جَبْرِيْلَ عَرَضَ كَرِهَ
 فَا مَدَّ بِهَا تَيْدَ سَجِيْلَه اِرْنِيْ دَخْوَارِ اَكْرَه
 جَنَابَتِ بِيَه قَائِلَه اِرْنِيْ تَخَوَسِيْتَه لَكِيْ نَا اِلٰهِيْ
 جَبْرِيْلَ لَكِيْ وَيَشْرِي نَا خَوَارِ عَزِيْزَه تَوَسِيْلَه

اِذْنِيْ دَا بَهَاتِ رُوِيَ رُوِيَ دَا دُوْ سَمَّ اَلْخَدَمَتَه
 فَرَمُوْا يَا رُوِيَ اَللّٰهِيْ نَا رُوِيَ رُوِيَ رُوِيَ
 هِيْ فَرَمَانِيْ مَطِيْعَه بَرُوْنِيْ دَكْمَ اِطَاعَتَه رُوِيَ رُوِيَ
 دِيْمَ بَقِيْضِ اَلْمَ نَا فَرَمُوْا نِيْمَ طَاقَتَه رُوِيَ رُوِيَ
 فَرَمُوْا اِرْسُوْا اِرْسُوْا رُوِيَ رُوِيَ رُوِيَ
 دَه مَبْرِيْ اِلٰهِيْ رُوِيَ رُوِيَ رُوِيَ رُوِيَ رُوِيَ
 رُوِيَ اَللّٰهِيْ رُوِيَ رُوِيَ رُوِيَ رُوِيَ رُوِيَ
 دَا مَلِكِ الْمَوْتِ مَالُوْ رُوِيَ رُوِيَ رُوِيَ
 اِرْنِيْ جَبْرِيْلَه دَكْمَ حَقِيْرَتِ وَجَوَابِ بِيَه كَرِهِيْ
 رُوِيَ رُوِيَ رُوِيَ رُوِيَ رُوِيَ رُوِيَ رُوِيَ

نایبشیمه ه پیمه خوار لسموت ه حاجت
 دین تو بوره لدینا سید سادات ان
 کلام تمام کرده و ما از خوار ^{بها}
 بمو یلین انا لله محمد کرده و فاته خلا
 بر زیند رویه تیکدیجی ^{مسیبته} هو حکما ه
 عظیمه خراب بودینا و ولله فشان سر
 بدله دینا بوجرافات ه که روی ناک
 چولقاه وقت تفریه دینا ^{مسیبته} نناجک بیته
 دینک سلام دینا ه سلام خوا و سر
 ایل بیت حضرت چند خیر چند بر کاشه

نازل من لک رحمت ه لک انکو بیاه
 به کور کدنا معنایت ه هدیده دوا الله
 بر نفس زائقة الموت ه بر سر دینا یه
 بمو یه بکافوت ه صاحب من لک خوار ه
 ماجوردین قیامت عوضد زهر خدا یاه
 سو کل مسیبت ه به بقوه لد دینا ه
 به بطلان کما حقت ه باور یکن بخدا ه
 طلب کن حقیقت ه صاحب کناه او کس ه
 محرم بی لآخرت ه والسلام علیکم
 محرم برکت ه عی فرموده و نک

حَضْرَةُ بِهَاتِ مَفْتِيهِ ه حَفْتِ كَم كَرْدِي وَفَاتِ
 خُدَا وَ اَسِيُو تَقْدِيهِ اَبُو بَكْرِ حُو بُو اَلِ
 بَا دِنِ حَيْرِ البَيْرِ ه خَدِي سِتِ بِهَاتُو ه
 دَقِيْقِ نَبُو كِيَرِ ه عَمِّ شِيَرِ دَرِ كِشَا ه
 دَا رِ خِرِ طُو نِ بِيَرِ ه جِهْ بِلِي مَحْمَدِ مَرْفِي كِنْدِ
 مَرِ دَرِ وَا دَكَلِ شِيَرِ ه بِفِي رِقْطِ نَا مَرْفِي
 يِنِي خُدَا يَاهِ جَمِيْعِ مَنَافِقَانِ ه بَكْتَرِ بَدَسْتِ كِيَرِ
 اَبُو بَكْرِ حُو دُوْرَهْ ه دُرِ رَسِدِ دُوْرِ لَابَرِي
 نَا مَلِ كَرْدِ نَا زِي ه دَفَاتِ مَرْفِي قِيَرِ كَرِي
 كُوْتِ خُوَارِ حُو كِ دَانِ ه دُوْرِ مَنُوْرِي مَانِ كَرِي
 مَرْفِي بُو بِيَرِي دَارِي ه دَسْتِ بَكْرِي دَا كَرِي

دوره

دَرْ مَوْ رَقْمِ مَرْبِيْتِ ه نَا مَرْفِي نَزِي نِدِيَا ه
 رُوِي اَبُو بَكْرِي ه بَدَسْتِ قَدَرِي دِيَا ه رُوِي
 خُوَارِ نَمَا يَاهِ ه پِيْشَكِ بَكْرِي مَرِ دِيَا ه رُوِي مَبَارِ
 مَرْفِي لِقَارِ دِيَا ه اَبُو بِنِ صَلُوْةِ سَلَامِ ه بَعْدِ
 دِيْنِ كَيْفِ خُوْشِيَهْ ه صِدِيْقِ لَوْرِي مَاتِ دَرِ
 اَلُو دِيْتِ عَمِّ رِيَامِ ه اَمْرِ كَرْدِي دَانِي شَاهِ
 دَا نْدَا اَبُو طَلَحِ ه دُو يَانِ لَصِدِيْقِ كَرِي
 كُوْرُو جَلُو حَا صُو غَا مِ ه اَبُو بَكْرِي دَا نِي
 مَبَارِ كَرْدِي ه دَسْتِ عَطِيْقِ كَرْدِي ه كُوْرِي لِي اَبُو سَلَامِ ه جِهْ دَرِ

بَرَّتْ حُدَّةً بِهِ اَجَلٌ وَرَبُّهُ تَمَامٌ فِي خَدَائِهِ
 وَرَبِّتِهِ خَدَا زَيْدُوهُ لَا يَنْتَاهُ خَدَائِتِ
 خَوْبِنْدُوهُ هَجْدٌ مَرْدِيْدُو كَرَامُهُ رَا مَر
 خَيْرُ رَدَا قَسْمٌ كَيْتَ جَبَّارُهُ مَخْلُوْفَا وَاسْرَبَامُ
 مَا بُوْدِيْكَ هِنْدُ تَمَا بُوَا حِيْتَارُهُ كَبْرَانِيْكَ لَه
 كَيْتَ خَدَائِتِ بَا تَيْنُهُ قَدَارُهُ قَا صِدِيْقُ خُو
 بِنْدُوهُ هَعْمَا يَمَانُ بُوْنَا خَيْرَارُهُ وَقْتِ رُوْبِيْ
 مَبَارَكُ لِبَدْرِ نِيَا تِ دَرُهُ خَدَّ عَقْلُ بِيْشَانُ
 بَعِيْضُكَ رَا مَرْدِيْدُو كَرَامُهُ رَا مَر
 بَعِيْضُكَ لِسِيَا
 مَمَاتِ سَرِيْ
 مَرْدِيْدُو كَرَامُهُ رَا مَر
 بَعِيْضُكَ رَا مَر

سَوَادَسَرَهُ بَعِيْضُكَ لَالُ زَبَا يَهُ نَطِيْقَانُ
 لَبْرَاتِ دَرُهُ يَكُوْ دَا سَرَانُ بُوُوْهَ وَاقَاتِ
 حَضْرَتِ عَمْرُوْكَ لَالُ لَاعْمَانُ بُوُوْهَ لِدَا يَنْبِيَا بُوُوْ
 حَيْدَرُهُ خَلَامُهُ بَمُوْ كُوْدَانُ عَيْرِ صِدِيْقِ
 اَنُوْرُهُ هَرْدُوْ جَا وَبِنَا بُوُوْنُ هِنَا سَنَدُ
 وَرُهُ هِنْدُ شَجِيْعُهُ قَابِتُهُ هَرُوْكَ يَتِيْجُوْ
 اَصْلُهُ خُوْ جُوْهُ الْوَدْرِ نِيَا تِ سَرُهُ بَا
 وَجُوْدُهُ هُوْ عِلْوَقُهُ دَرَانِيْ نَبُوْ يَكُوْرُهُ
 مَيْسِيْتُهُ عَظِيْمُهُ تَرُهُ رَدُوْ فِيْ سِفِيْرُهُ مَعْلُوْمُهُ اَبُوْ يَكُوْرُهُ
 لَعْمَا يَمَانُ شَجِيْعُهُ تَرُهُ لِبَا شِشِ وَاقَاتِ حَضْرَتِ

فاطمه ما بگفت ^ه شش ما نکان مملو مع ^ه قط
 ۴ کینه نجات ^ه امر خدار بیات سر ^ه معجزه
 بوی بی ^ه جناب و ظاهره عظیمه کرد و وفاته
 حضرت عا و موه ^ه لیبی رضا سجانه ^ه کفین کرد و عزرا
 در ^ه سید زمان ^ه هو ناز جووه لو امانان
 برین بکران ^ه قسم بی معبوده و نلک
 لاسمانان ^ه و کید بد نکی فیضه و احد امانان
 ملاکتان بوه لو سیدانن جا ^ه تسلیم نکرد
 خاک ^ه و در در تقد الله بانک کدا
 در ^ه بتا ثیر ما سنا الله کخ اشهد ان محمد

جامعه بیات لر زین ^ه که بیان لیبود
 کر یا ^ه کتلم بود ذات پاک ^ه ترک کرد
 بانک نلاه ^ه دو شمو بوب خلا ^ه وفات سید
 سرور ^ه سردار شوشن مملو ^ه شیر خلا
 بو جیدر عباس نام کور ^ه هر دو کون غایب
 در ^ه ققم اسامو سقران ^ه او ریز بون
 او ^ه بر شیخان جا و دا ^ه لیب
 پر در مطوره ^ه حضرت عا دینوشت ^ه قبه قبه
 دچو نوره ^ه بوی خوش بلاد بوه ^ه ذکر
 در ^ه بخور ^ه دماغین معر بو مخلوق ^ه حه

نیز یکجه دوره لر و رسمشونه
 کفن و دفن ان تکمیل کرده تحت الجریان
 دانه جناریان درین کرده با شیر جو
 صحابانه لصدیقان سوال کرده سر بر
 نویز و سو بجمان بیان کرده پیا و ز
 سندان و یکدان نوردان کرده اختلاف
 یان بویاران علی شاردن و حضرت ه بعضی
 دیان کو بقیع بعضی دیان کوز کفت
 بعضی ان کوزن باب ابراهیم ذوالحلیفه
 صدیق اکبر و جواب بیات عاقبت ه

هرجه وفاته در انم بمصلحت ه بدو کور
 خوم بیسته لزار سیدامت ه چه مقبر
 انیلان او حینه لیکن وفاته ابو طلحه
 قبر هلقند و سینه نایه آلات ه تبرک
 شیرین هلقند لویج کرد رحلت ه لاکور
 یان کرد چند تیزه عباس هم علی ه بر دو
 کور عباسی هر چهاران بالتفات دایان و
 قبر رو یان ناسید سادات ه سر دو
 گوار کرده عدو بن صلوة ذات پاک کتلم
 کرا بخارک فاطمه لولاهات ه رفیده عاجز و

عناكَه فَمَوَازِ كَلِّ بَرَايَانَه دَلُو كُو
 فتواد دا چاكه جناب رسول خوار و بنين
 لَرِي خَوَلُ خَاكَه دَسْتِه دَرِي هِنْدُ كِه كَلِه
 پهلے كَرْدَسَر مُرَقَدَه سَر جَاوَانِ دَا فَاَه
 بُوَن دَكْر دَبِ عَدَدَه دَسْتِه بَقِيصِدَانِ كَرِه
 لَرِيئَه مُجَدَّه فَمَوَازِ لَو كِه بُوَن
 تَرَبَّتِ اَحَدَه مَدَوَه طَوَلِ عَمْرُو حَه اَسِيَانِ
 بُوَن نَكَاطَه هِنْدُ مَقِيصِتِ رَا نِيئَه
 سَرِيخِ بِنُفَر خَوَه كَرِي بَرِيئَه سَر رَوَانِ
 پَسَكَدِيَانِ كَنِ بُوَه دَفَايَه دُوشَمِي بُوَه نَشَا
 ناچار

ناچار شَمِي سَبَبِ اَو اِخْتِلَافِ بُوَه كَنُو سَرِ
 بَقَلِمِ يَا لَبْر خَلَفَتِ بَعَا مِيَا كَوْتَه عَمِيَه
 تَالُو صِدِيقِ اَمْتِ اَجْمَاعِيَا عَالِيَه اَبُو بَكْرَه
 دَانَا شَارِدَانُو دَرِي دِي دَا دِي دَرِي
 حَفَرَتِ حَوِي دِيوارِ بَرِيخِ بَبُو لَدُنِيَا
 بَمَوَاسِيَا بُوَن تَارَه پِيئَشْتَا نَا وَ قَبْرِ
 بَوِيئَه مَيَاتِ دَلَنِ اِنكَا دَرِي مَوَجِرِ دَفَايَه
 دَرِ دِلَانِ بَلِيغِ دِيَا دَرِي كَرِي كِه بَبُو بَقِيصُوَرَه
 بَرَدَنِيَه سِنْدُ بُو حَوْزَنَه بَرُوَرِ كِيَرَانِ دَكْرَه
 دَارِي دِي كَر دَهَاتِ حَوِي رُو دَرِ كِيئَتَه بَرِي كَرِه

تقدیر حجتی چون لرن ز زبر کوفت
 خواره لیر ر یو سرنکون ددم بشر
 حضرت طاقت نالکن ترک کرد او خوا
 ر ددن بست زبانه هر و بوقا ر در
 یکے مردن المذنبه صد جاره کریم شاه
 لبواتع غیب پیفر کرا پیش باره نیشانه
 وحشیه حضرت بخور و اجزار چند ایت
 بید که چون عذابیا بوها خواره چونکه
 پیفر دمان ساه سلیم مختاره او جاردیم
 الله یا بار شاه کریم بحسب اوزات

یعنی قدیم تو در حجتی در لدا مده
 بکه مقیم بدون ک شیطان ایمان بکه
 سلیم حفظن بکه لدر زخم مفع عذاب
 جیم علم لغته ناو قیر خاک بوین تسلیم
 یارب بفضل خودت که بحق قران بید
 شاه آخرا زمان بحسب انبیان
 تابع بوین بفرمانه بزمر ملائکت ماور
 لا سما بحسب کتاب خاص بوون بخوا
 در ساه جسد بوون بدین هم لکاور قران
 بقصو تابعینا بکریم احسان بحسب ایمان

وکن مذہب زانانہ بحبت اولیاء
خصوم شاه بخاراه وکل قطب کیلانہ
از بحبت عالمانہ بود عطا تلقین دانہ بحبت
شب خیزانہ فانون بیتا لکیم ازہ بحبت
سومیناہ بس وکن ایمانہ عفو لک ایمان
بتادارانہ خصوم اہل سردہ وکل اہل کور
ان ماوانہ واخلیان کہ بحبت جفطیانہ
نیرانہ خصوم کاتب زنگہ و موسیانہ
بیچ نرانہ بتفطیم محمد شاہ آخر زمانہ لک
خویش آقارب بقیقہ قرانہ بمقدار
خدا

خوت علیتش کس نرانہ ہر تدبیر
صلواتانہ بود سید زمانہ لکل لطف
مرحمتہ لبو ~~...~~ خاکہ ایرانہ
یک فاتحہ بخونینہ لبو اہل دیوانہ مت
زید محمد زنگہ شد در مقام سنہ ۱۳۱۳
کاندیز ز طبرستان آذربایجان

درد افروز
کلمہ صمد افروز
راہب نوین
دفاع از کلمہ صمد افروز
دفاع از کلمہ صمد افروز
دفاع از کلمہ صمد افروز

میدان کرد و بین او جارجاریک باین فکر
 باین شیون لبویم که احمد قطب رتانی
 با دو کوبه عزیز کرد لوبیا در رتانی
 ازین مادم طرند ابلا کوییم
 اگر باد و کس یاران هماد ارفو سگ
 همو شیون و کس دانه لبو پرسیلی
 سیه سیم جیو عالم بوجای ملت احمد
 اجود که بار مرمرات هر عالم بکردن
 قدر تو بوی بریم و باین جیات زین بی تو
 هر مردی خاکه ازینینه فلک خدا بکافرتان
 ستم ستم خرم دایمیک پروردشورا
 نوبلا بوشید سلطان و فاجد ناسر

غصه تاراج برافات فیوض بوجای
 اوار غننت رصت بو خدمت شاه
 بمناصه رینا لغی لهر انت اع کومر
 مه دور تو ضوف کرد جهان پاک بود
 از خیم کالیم لکو حیو بی و سده
 کرم خاکه بر بیت بکش داغ بیا
 کشت بر تناد مر لوبیا و
 نود بر سر گردان

عبدالله